DEVLET

ey Türk kendine dön

Milliyetçi,
Siyasî
Haftalık
Gazete
üçüncü yıl

19-7-1971

120

Türk Kültürüne

İNDİRİLEN DARBE !

SELÂM

14 TEMMUZ

Altaylardan Rodoplara ses taşır rüzgâr. Anadolu'yu atlar geçer. Atlar geçer!. Uzun bir çığlıktır bu tek ağızdan çıkan. Tebriz minarelerinden, Kerkük minarelerinden.

Anadolu sağır, duymaz! Anadolu kör, görmez! Sarsmak geliri çimden dağları ve denizleriyle bu toprak parçasını. Yürekleri ve kafaları ile insanlarını, sonra düşe dalarım; büyür Anadolu.. Dağları, denizleri ve insanları ile büyür. Bir çok çiçek açar gönlümde. Çocuklar çıngıl çıngıl güler. Güler Anadoludan, Türkistan'a, Azerbaycan'a. Batı Trakya'ya, İran'a doğru. Kerkük'e doğru.

Kerkük'de bir zehri bölüştü kardeşlerim. Günlerden 14 Temmuz muydu? Yıllardan 1959 muydu? Ateş miydi hava; alev miydi rüzgâr? Öylesi kötü ağu muydu kattı aşlara? Ekmeklere. Tazecik gelinlerin göz yaşlarına. Uy anam. Uy!

14 Temmuz mudyu günlerden? Günler utanmadı mı; karalar bağlamadı mı? Temmuz ala boyanmadı mı; Gözleri ni oyarken Hacı Necim'in. Binbaşı Ata Hayrullah'ı ayaklarından bağlarken cibe.

«KERKÜK KATLİAMI» diye iki satır geçti gazeteler. Ölenler bizdendi; Ağalarımız, bacılarımız, Kerküklü kardeşlerimiz. Şiirlere geçmiş isimler geçiyor gönlümden; Emel, Nihat, Cihat. Üç yara açılıyor. Kanları o günden bu güne daha çok, daha sıcak. Duyuyor musunuz?

Üç gün koptu kıyamet. Önce Türk kahvelerinde Mustafa Kemâl'in fotoğraflarını yırtanlar. Sonra kan istedi canları. Büyük bayramları kanla kutlanırdı ancak. Barzani Rusya'dan dönmüştü. Sevinçle açılan sırtlan ağızları kızılların. Türk kanına doydu. Üç gün üç gece koptu kıyamet.

Kerkük katliamı!

Peki ben ne yapıyordum, sen ne yapıyorsun? O, ne ile meşguldü? İnsanlık ve sevgi üzerine yakılmış türkülerle mi mühürlenmişti ağızlar. Yoksa «özgürlük» üstüne nutuk mu çekiyordu bir hatip. Günlerden 14 Temmuz, yıllardan 1959 du. Kerkükte kızılların canı kan çekmişti. Türk kanı.

Anadolu baştan başa bir yazı yazıyordu. Karpuzun renginden tanıyordu, kırmızıyı. Kerkük'e akan al kana uzaktı Anadolu. Ama Anadolu duymaz, sağır! Görmez, kör!..

Açmak için o kulakları ve gözleri, nice bir rüzgâr gerektir? Kaç 14 Temmuz gerektir? Yok anam yok; Yeter artık. Altaylardan Rodoplara akan. İran'da akan. Kerkük'te akan yıllardan yıllardan bu yana. Kaç Kerkük katliamı geldi geçti dünyanın dört bucağından. Kaç kez ezildi yürekler. Şimdi kardeşlerimize tebessümler yollamalıyız gönül çiçeklerinden; yaralarına merhemler.

Ve rahmet Tanrı'dan, Kerkük'te, gaddarca hainice, namussuzca öldürülen Türklere.

Emine Işınsu

Kerkük Katliamı

Bundan 11 yıl önce 14 Temmuz 1959 da Irak Türkleri Araplar, İngilizler, komünistler ve onların uşakları Kürtler tarafından kahpece hazırlanmış, sinsi bir plân uygulanması sonucu en seçkin evlâtlarını Türklük uğrunda bir gecede kurban vermişti.

14 Temmuz 1958 de General Kasım kraliyeti devirdi. Her Iraklı gibi soydaşlarımız da Türk düşmanı Nuri Sait'in devrilmesine sevinmiş, bayrama katılmıştır. Kısa bir müddet sonra Kasım, Barzani'yi af etmiş, 22 Ekim 1958 de bir kahraman edası ile Kerkük'ten Süleymaniyeye geçmiş, bu hadise Türkler arasında endise ile karşılanmış. Nitekim 24 Ekim günü Kerkük ordu evin de Bağdad'a gitmek üzere Süleymaniye'den dönen Barzani misafir edilmiş. Fırsatı kollayan komünistler uşakları kürtler ile Barzani lehinde sevgi gösterileri yapmışlar, Türklere «buraları terk edin gidin» demek küstahlığında bulunmuşlardır. Bir hadise çıkmaması için gayret sarfeden, fakat ne yazık ki bu heyecanı Türklük dolu olan kalbi düşüp ölen Garnizon kumandanı Hidayet Arslan beyin cenaze merasimi dönüşü halk kitlesinin heyecanı en son haddine varmakla beraber, şehitlerimizden Ata Hayrullah bey taşkınlığı önlemiş Türk hayisiyet ve vekarına uygun bir şekilde topluluğu dağıtmıştır.

8 Mart 1959 Yarbay Şevvaf'ın Kasım'a karşı ayaklanma tarihidir. Komünistler bu ayaklanmayı çok feci ve kanlı bir şekilde bastırdılar. Kerkük'te Türk dostu II. Ordu Kumandanı General Tabakçali Şevvaf olayı na katılma bahanesiyle tevkif edilerek daha sonra kurşun dizildi. Yerine Türk düşmanı ahlâken düşük komünist Davud Elî — Cenabi getirildi. Akabinden bugüne kadar sebebi aydınlanamıyan sürgün ve hapishanelerde bulunan bütün Türkler serbest bırakıldı. İhtimâl ki kitle halinde katli amda onların da hesabı görüleceği nazari itibara alınmıştı.

Birkaç gün sonra 15 Temmuz 1959 ihtilâlinin 1. ci yıl dönümü, Irak'ın her yerinde bayram ve Türklere kalleşçe hazırlanmış ölüm tuzağı Türk Kerkük'e namertçe bir plân tatbik edilmekte.. Herkes zoraki bir eğlence içerisinde meçhul bir yerden bir silâh sesi, ortalık bir anda karışıyor. Hükümet kuvvetleri sözde müdahale ediyor, ediyor tabi yakaladığı her Türk'ü öldürmekle, diri diri arabaların arkasında sürüklemekle! Sokağa çıkma ve hazırlanmış listeye göre teker teker alınanlar vahşice gaddarca öldürüldükten sonra elektrik direklerine, ağaçlara asılmış olarak 2 gün sonra gözleri yaşlı. Türkler tarafından görülüyor.

Netice olarak görülmekte dir ki, Irak Türkleri dost bir devletin düşman çemberi içerisinde hergün benzerini beklemek endişesi içerisinde çaba sarfetmektedir.

Türk'ün Türk'ten başka dostu olmadığını bu katliamdan sonra Kerkük Türkleri de anlamışlardı.

Dr. Nefi Demirci

Ülkücü Öğretmenlerin dikkatine..

Memur Sendikalarıyla ilgili Anayasa maddesinin kalkması söz konusudur. Bu bakımdan faaliyetlerimizi Dernek olarak yürütme hazırlıklarını yapmak mecburiyetindeyiz.

Dernek'le ilgili tüzüğümüz hazırlanmıştır. Bunun için her kuruluşumuzdan 1-2 temsilciyi Ankara'ya dâvet etmeyi ve müzakerelerde bulunmaya uygun gördük.

Bu maksatla :

1. Küçük çapta bir Kurultay teşekkül ettireceğiz. Derneğin adı, amblemi, amaçları hakkında muhterem fikirlerinize başvuracağız

2. Dernek haline intikalden sonra ne gibi çalışmaların yapılacağını tesbit edeceğiz.

3. Bu vesileyle Ülküdaşlarımızı tanıma fırsatını bulacak gaye ve dâvâ stratejisini inceliyecek, programlarımızı düzenliyeceğiz.

Yukarıda belirtilen hususların ele alınması için Ülküdaşlarımızın 16.8. 1971 günü saat 9.00 da Genel Merkez binasında hazır bulunmalarını rica ediyoruz.

Hürmetlerimizle.

Doç. Dr. Recep DOKSAT

Genel Başkan

DIŞ TÜRKLER

Sadi Koçaş

Dış Türkler konusuna değinince ırkçı, şöven, kafatasçı, faşist damgalarından hiç olmazsa birini yemekten korkan çoklarının bu nedenle içleri yakan bu derdi dile getiremediklerini duymuş mudur inancımız odur ki bu konuya değinmek, ırkçılık, faşistlik şöyle dursun, yalnız her Türkün milliyet borcu değil, hattâ «Ben insanım» diyen herkesin duyması ve yapması gereken bir insanlık borcudur.

DOSTLARIMIZ BİLE..

Irak bizim yakın dostumuz ve komşumuzdur. Bizimle içtenlikle dost olmak isterler. Biz de hem devlet olarak, hem millet olarak onların gerçek dostlarıyız. Ama Irak'ta yaşayan, bir zamanlar stratejik nedenlerle veya kendi istekleri ile kitle halinde o zaman bir ilimiz olan Irak'a yerleştirilen ve yüzlerce yıl devlete unutulmaz hizmetler yapan katıksız Türk kitlesinin durumuna da şöyle bir göz attım. Gördüm ki, acı duymadan onları anmak mümkün değil.

1958 ihtilâlinden sonra uğradıkları zulüm, hattâ katliam gerçekten yürekler acıdırır. 1953 de değiştirilen, bu yıl da yenilenen Irak Anayasasında orada yaşayan Türklerden hiç bir farkı olmayan Kürtlere tanınan haklarla haklı Türklerin durumu arasında uçurumlar var.

Milliyet, 25 Ağustos 1970

DOKUZ IŞIK'TA EĞİTİM DÜZENİ

Yazan :

Doç. Dr. Necmettin HACIEMİNOĞLU

Fiyatı : 3,— Lira
P.K. 200 Kızılay
ANKARA

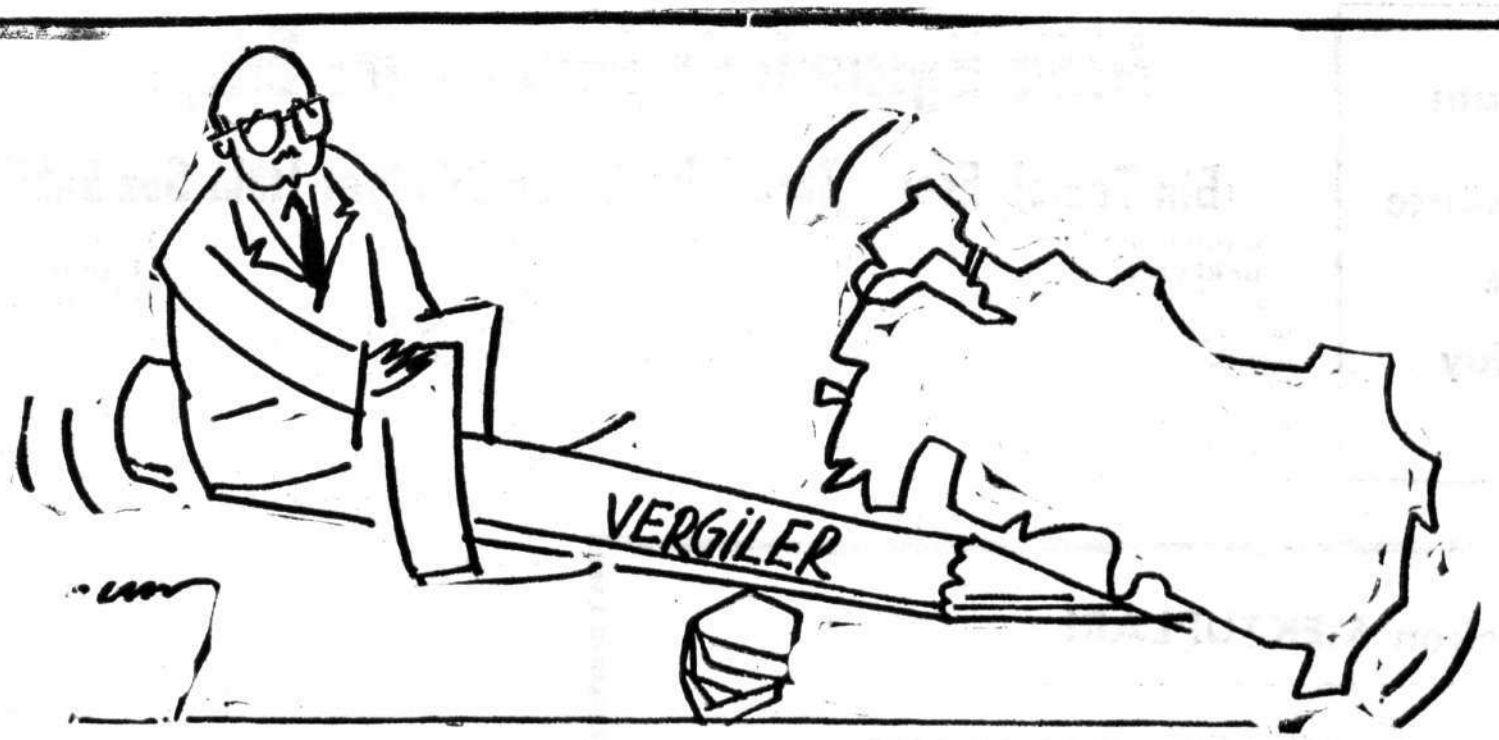

Zamlı Kalkınma

Müeyyidesiz Sorumluluk

Başyazı

Geçen hafta içinde Kamu İktisadî Teşebbüsleri Karma Komisyonu TRT ve O.D.T.Ü.'nün hesaplarını incelemek üzere toplandı. Kuruluşların eski ve yeni sorumlularının da hazır bulunduğu toplantıda, TRT ve ODTÜ'nün aşırı solun karargâhı haline nasıl getirildiği tartışıldı. TRT'nin yöneticileri birbirini suçlayarak kendilerini temize çıkarmaya çalışırken ODTÜ ile ilgili tartışmalar çok renkli ve hayret verici geçti.

Eski M.E. Bakanlarının, mütevelli heyet başkan ve yardımcılarının ve eski yeni rektörlerin katıldığı toplantıda, ileri sürülen fikirlerden bir bir bahsedelim. Böylece DEVLET okuyucuları bir daha görsünler, Türkiye'yi idare edenlerin hangi fikirde olursa olsun aynı tutarsızlıklar içinde olduklarını..

Türkiye, Cumhuriyetin ilk yıllarından beri beynelmilel komünizmin hedefi oldu. Yeraltında çalışan komünizm çeşitli zamanlarda, sıçrama denemelerine girişti. Fakat başta Atatürk olmak üzere her defasında başları ezildi. 1965 sonrası, Demirel'in iktidara gelişiyle birlikte, aşırı sol başını aldı yürüdü. Bilhassa son üç yıl içinde o kadar güç kazandı ki, bir darbe yaparak Türk Devletini eline alacağına bile iyiden iyiye inandı. Memleket uçurumun tam ağzına, getirildiği şiddetin yaaklanmasına devam ediliyor.

Beynelmilel komünizmin bu defaki oyunu da böylece bozuldu. Türk Devletini yıkacak kadar gözü dönenler askerî mahkemelerde hesap vermekle meşguller. Gizli teşkilâtlara mensup irili ufaklı anarşistin yakalanmasına devam ediliyor.

Özeti kısaca yukarda anlatıldığı gibi bir safahat geçiren memleketimizde, İktisadi Devlet Teşekküllerini denetlemek üzere toplanan komisyonda, Türkiye'nin bir numaralı sorumlularının yaptıkları konuşmalara bakın!

Her şeye çâre bulmakla ün kazanan (!) Kemal Kurdaş, ODTÜ'ne kısa zamanda çok bina yaptırdığını, hür fikirli insan yetiştirmeyi amaç edindiğini, söylüyor. Akademik hiçbir kariyere mensup olmayan, kendisini hem inşaat mühendisi, hem de eğitimci sanan ve sanki Türk Maarifi'nin hedeflerini ayarlamakla sorumlu olan kişi.

1966 - 69 yılları arasında mütevelli heyet başkanlığı yapan Sadrettin Alpan, Kurdaş'ın görüşlerine aynen katıldığını ifade ettikten sonra, «Üniversitedeki aşırı uçlara mensup öğrenci sayısının 200-250 yi aşamıyacağını belirterek, «Büyük bir üniversite içinde bu kadar az bir gurup için, üniversiteye gölge düşürülmesi doğru olmaz kanaatındayım.» demiştir.

O.D.T.Ü.'de sadece komünistler vardı. Hiç kimseye hayat hakkı tanınmamıştı. Türkiye'nin her yerindeki anarşi olayında mutlaka bir ODTÜ'lü militanın parmağı vardı. Eski mütevelli heyet her türlü soygunun plânlandığı, Türkiye'deki komünist hareketin merkezi durumuna getirilen ODTÜ'de Türk Ordusuna 9 saat kurşunla mukavemet edildiğini çok çabuk unutmuş olacak ki, hassasiyet gösterenlere, «Üniversiteyi lekelemeyelim» cevabını veriyor.

Mütevelli heyet üyesi İhsan Doğramacı; «Benim zamanımda Kurdaş hiçbir hata yapmamıştır.» diverek ya kendi durumunun icabına veya başka manfillerin direktifine uymuş oldu.

Eski M.E. Bakanı Orhan Dengiz: 1965-66 yıllarından itibaren Üniversitenin kapılarının sola açılmış olduğunu, Kurdaş'ın ikazlara kulak asmadığını açıklıyor. Kendisinin bakan olduğu devirlerde üniversitenin kapıları sola açılmış, Dengiz, kendisine bağlı bir kuruluşta hiçbir tedbir almamış, ancak bugün masum bir vatandaş edasıyle durumdan şikâyet ediyor.

M.E. Bakanı İlhami Ertem; «Birçok kuruluş ve dernekler çıktı. Bunlar, çeşitli bildiriler ile yıkıcı faaliyetlere giriştiler. Bu bildirilere karşı gerek savcıların, gerekse mahkemelerin tutumu ortadadır.» dedikten sonra, üniversitedeki durumdan dolayı yöneticileri sorumlu tutmanın hatalı olduğunu belirterek yöneticilerin müsamahası ile sola kapı açıldığı görüşünü reddetmiştir. Gördünüz mü? ODTÜ'deki komünizm çalışmalarının mes'ulü kimmiş? Aşırı sol dernekler kurarak bildiriler yaymlayarak neler yapmış? Ertem bununla da kalmıyor, kendisinden önce bakanlık yapan Orhan Dengiz'in «Yöneticilerin aşırı müsamahasından sol üniversiteye girdi.» fikrine de karşı çıkıyor. Aynı partinin, Türkiye'nin Milli Eğitim politikasını çizen iki bakanı.

Mütevelli heyet üyesi Şahap Kocatopçu; Rektör Erdal İnönü ile mütevelli heyetin arasının TÖS Genel Başkanı Fakir Baykurt'un üniversiteye memur olarak alınak istenmesinden açıldığını söylemiş, ancak yetki rektörde olduğu için Baykurt'un tayinini bize rağmen yaptı demiştir.

E. İnönü, asayişsizlik konusundaki tesbitlerini derhal ilgililere bildirdiğini, fikir özgürlüğüne azami dikkat ettiğini, hiçbir gizli örgütle ilgisi bulunmadığını, tayin ve terfilerde solcuları korumadığını, ileri sürerek, «Bana aşırı solcu diyorlar. Ben sola açığım.» demiştir. «ODTÜ Dosyası adlı kitapta kendisi ile ilgili olarak yazılanlar doğru olsaydı, şimdi burada bulunmamam lâzımdı» diyen İnönü Kurdaş'ın çalışmalarını övmüştür.

Acaba İnönü, Deniz Gezmiş'in karargâhının ODTÜ'de olduğunu ve anarsistlerin hareketleri buradan idare ettiğini, ilgililere bildirmiş midir? Fikirlerinden dolayı çeşitli işkencelere maruz kalan öğrencilerinin şikâyetlerini hiç dinlemiş ve sucluları hakkında takibata geçmiş midir? Aşırı solculuğu tescilli Fakir Baykurt'u bütün ikazlara rağmen neden üniversiteye almıştır? Bunun anlamı nedir? Sola açıklığı nereye kadar devam ediyor? Bunu açıklamaktan niçin kaçındı? ODTÜ Dosyası adlı kitapta yazılanların doğruluğunun isbatı, kendisinin hapishanede olmayışı mı, yoksa CHP Liderinin oğlu oluşu mudur? Sinasi Orel; olayların sadece ODTÜ'ne münhasır olmadığını söyledikten sonra, anarsi olayları sadece özerk üniversitede değil, resmî okullarda da görülmüştür demiştir. Orel konu ile ilgili fikrini şöylece özetliyor: «Ben bütün bu durumları eğitim sistemimizin bozukluğunda görüyorum.» Beynelmilel komünizm hareketinin Türkiye'ye giriş sebebini şimdi öğrendiniz mi? O halde çâre, Marksist anlayışa uygun bir eğitim reform tasarısı hazırlanmalıdır. Böylece aşırı solun söyleyeceği kalmaz.

Yerimizin müsaadesi nisbetinde, Türkiye'nin bir numaralı sorumlularının çok önemli temel ve meseledeki görüşleri yukarda özetlendi. Hangi aşırı veya ılımlı fikir grubuna sahip olursa olsun, Tek bir hastalık taşıyorlar. SIKINTI BEYİNDE.

Bütün bunlar olacak ve Türkiye'de herkes müeyyidesiz mes'uliyet taşıyacak. Böyle memleket idare edildiği dünyanın neresinde görülmüş? Elbette bir gün bunlardan hesap sorulacak. Aksi halde tarih hepimizi mahkûm eder.

DEVLET

FÂTIMET-ÜZ-ZEHRÂ TÜRKEŞ

2

(Lârnaka 1887 — Ankara 24 Haziran 1971)

Hürriyetten mahrûm kalan mutsuz Ada, istedi, ki
Lârnaka'da doğan kızı, hür topraklara gömülsün;
Zehrâ da son nefesinde son bir dilek olup, dedi,
Ki: «Minicik Kıbrıs'ın da, Hatay gibi, yüzü gülsün!» (x)

(x) Ebced'le 1391 (Hicrî)

Arif Nihat Asya

yorum
düşünce
ve
olay

Millî Eğitimimiz İntihar mı Ediyor?

«Bin Temel Eser» Zararlıdır Diyen Zihniyet Hâlâ Söz Sahibi mi?

GARİPLİĞİN BU DERECESİ

Bin Temel Eser «zararlıdır» diye Türk Dil Kurumunun üç üyesinden müteşekkil bir komisyonun hazırladığı rapor malûm,

Bu komisyonun üyelerinden biri olan Gazi Eğitim Enstitüsü Fransızca Öğretmeni ve eylemci Tahsin Saraç şehir eşkiyalarıyla ilgisi var diye sıkıyönetim mahkemesinde yargılanıyor.

Hem sıkıyönetim maıke mesinde yargılanıyor, hem de «Bin Temel Eser zararlı dır» diye rapor hazırlıyor.

Garipliğin ve acaıplığın bu derecesi dünyanın hiç bir ülkesinde görülmez.

İŞTE KOMİSYON ÜYELERİ

Bin Temel Eser hakkında garip, garip olduğu kadar da maksatlı olduğu belli olan bir rapor hazırlayan üç kişilik komisyüonun üyeleri ve kimlikleri, fikirleri hakkında kısaca duralım;

Komisyon üyelerinden biri, Gazi Eğitim Enstitüsünda Fransızca öğretmenliği yapmakta olan Tahsin Saraçtır. Aşırı sol eğilimli olmakla tanınmıştır. Öğrencileri anarşist hareketlere kış kırttığı ve eylemlerini savunduğu için bir süre önce bulunduğu okuldan, başka bir okula sürülmüştür.

Ayrıca aşırı sol eylemlerle methaldar olduğu da iddia edilen bu zat ne hazindir ki, Türk kültürü ve Türk milliyetçiliği hususunda rapor verebiliyor.

Komisyonun ikinci üyesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesinde klâsik diller profesörü Samim Sinanoğlu'dur bu zat ta Tahsin Saraç gibi Türk Dil Kurumunun üyesidir. Hümanist bir görüşe sahiptir.. Türk milliyetçiliğine sempati beslemediği, bilâkis antipatik davranışlar içinde bulunduğu ileri sürülmektedir.

Bin Temel Eser hakkında raporu hazırlayan komisyonun üçüncü üyesi de edebiyat öğretmeni Emin Özdemir'dir. Hiç bir ciddi eseri olmadığı ileri sürülen Emin Özdemir Türk Dil Kurumundan aldığı hayli yüksek meblâğın diyetini öderce sine, Türk milliyetçiliği fikrinin anlaşılmaz bir karşıtı olarak hareket etmektedir.

Emin Özdemir, Bin Temel Eser için rapor yazabilecek kadar ciddi bir fikri sorma ya sahip midir? Veya mevcut kültürü buna müsait midir? Orası bilinmez. Ancak Dil konusunda üç beş yazı çiziştirmek Bin Temel Eser hakkında kendisine rapor verecek kadar yetkiyi de vermez.

Bu günü anlamak, gelecek için hazırlanabilmek için, sağlam ve doğru bir tarih bilgisi şarttır. Başarılı ve büyük devlet adamları iyi tarih bilen adamlardır. Hareket edilen nokta bilinmeksizin hedefi bulmanın imkânı yoktur.

Milletlerde çok canlı bir tarih şuuru teşekkül ettirilmelidir. İsrail'in 2000 yıl sonra devlet kurmasının canlı bir tarih şuurunun ve bu şuurun zayıflamamasının büyük rolü olduğu unutulmamalıdır.

Tarih düşmanlığı ve inkârı bir milletin yıkımı demektir. Bunun ne demek olduğu da malûm.

Şimdi Bin Temel Eser hakkında rapor veren komisyonun zihniyeti daha iyi belirmiyor mu?

TÜRK KÜLTÜRÜNE İNDİRİLEN DARBE BİN TEMEL ESER

«Bin Temel Eser» meselesi yılan hikâyesine döndü. Ortada bir gerçek var o da Bin Temel Eser gibi, Türk kültürünü ayakta tutan bu yayınların durdurulduğu ve bu eserlerin zararlı olduğu hakkında T. Dil Kurumunca görevlendirilen 3 kişilik komisyonun raporunun bulunduğu.

Bin Temel Eser serisine daha doğrusu temsil ettiği fikre karşı olan solcular, ca yırtı koparmak için fırsat kolluyorlardı. Nihayet bu fırsatın da ellerine geçtiğine ihtimal vermiş olacaklar ki, bütün sol basın ağız birliği etmiscesine, Türk kültürünü temsil eden zihniyete hücuma geçtiler.

Gazeteler Bin Temel Eser Komisyonunun Millî Eğitim Bakanı Şinasi Orel tarafından lâğvedildiğini yazıyorlardı.

İstanbul Milletvekili İlhan Darendelioğlu, Millî Eğitim Bakanına sözlü olarak cevaplandırması için önerge veriyordu.

İlhan Darendelioğlu'nun önergesi şöyle idi :

«7 Temmuz 1971 tarihli bir kısım İstanbul gazetelerinde, Millî Eğitim Bakanlığı tarafından yaymlamakta olan Bin Temel Eser ve yöneticileri hakkında yayınlanan haberde,

1 — Adı geçen yayınlarla ilgili olarak hazırlanan raporda «Bin Temel Eser» dizisi ülkemiz için çok tehlikeli ve yıkıcı bir gelişmenin başlangıcı olmuştur, denildiği doğru mudur?

2 — Müellifleri arasında Prof. Afet İnan, Behçet Kemal Çağlar, Peyami Safa, Falih Rıfkı Atay, Yahya Kemâl, Hamdullah Suphi, Reşat Nuri, Namık Kemal, Ömer Seyfettin, Ziya Gökalp gibi edip ve fikir adamlarının bulunduğu «Bin Temel Eser» dizisini yöneten kurul gerçekten böyle bir rapora istinaden mi lâğvedilmiştir?

3 — Değilse asıl sebebi nedir?»

Önergeye ne zaman sıra gelir bilinmezdi ama, geçtiğimiz hafta Çarşamba günü gündem dışı söz alıp konuşan İlhan Darendelioğlu «Bin Temel Eser» dizisinin çok faydalı bir zihniyete sahip olduğunu, Mao'nun Lenin'in eserlerini yayarak körpe dimağları zehirleyenlere karşı, Türk kültürünün, Türk milliyetçiliğinin eserlerini işleyen kitapların büyük bir panzehir olduğunu «Bin Temel Eser» dizisi hakkında rapor veren üç kişilik komisyonda üye bulunan Tahsin Saraç'ın şehir eşkiyalarının yargılandıkları şu sıralarda, sıkıyönetim makamlarınca hakkında takibat yapıldığı-

---

Ergenekon MEKTUPLARI

KÜLTÜR BAKANLIĞI

Bir milleti meydana getiren müşterek vasıf, kendi şartlarından ve menfaatlerinin icabından doğar. Bunlar dil, soy, vatan veya kültür birliğidir. Türk milletinin müşterek vasfı soy şuuru olmakla beraber, bütün diğer milletlerde olduğu gibi millî varlığının muhafazası ve devamı için kültür birliğinin de ehemmiyeti ortadadır. Hattâ, rahmetli Mümtaz Turhan, modern mânâda millet olabilmek için kültür birliğinin şart olduğunu ve bu mânâda bizim henüz bir millet olmadığımızı ifade eder. Bu ifadede mübalâğa payı bir kenara bırakılırsa, millet hayatının aksamadan ve sıhhatli bir şekilde devamı için bütün fertlerinin aynı haller karşısında ayni tepgiyi gösterme si, umumî olrak aynı zevk ve duygulara sahip olmasının ehemmiyeti de inkâr edilemez. Ayrıca aydın ile halk arasındaki derin düşünce ve zevk ayrılıkları, daha doğrusu kültür farklılıkları göz önüne alınırsa ve hattâ aydının millî kültüre olan yabancılığı düşünülürse Turhan'a hak vermek bile mümkündür.

Aydınlardaki yabancı kültür hayranlığı ve aşağılık duygusu sebebiyle millî kültür tarihimizin son devirlerinde iyice ihmâl edilmiştir. Hele yanlış batılılaşma çabaları millî kültür yerine batı kültürünün hâkimiyetini sağlamıştır. Bir milletin hasletlerini ve karekterini kolay ve çok kısa bir zamanda değiştirmek mümkün olmadığından batı kültürü de hemen yerleşememiş ve özellikle yeni yetişen nesiller büyük bir boşlukla karşılaşmışlardır. Bu hâl, ise özellikle komünist propagandistler tarafından çok iyi istismar edilmiştir. Memleketimizi 12 Mart muhtırasının eşiğine kadar getiren hareketlerin kaynağında milli kültüre karşı takınılan menfî tavrın etkisi büyüktür.

Gerçekten de, komünist propagandacıların özellikle, sanat ve üniversite çevrelerinde büyük tesir icra etmeleri, iddialarının aksine bürokrat ve kapitalist zihniyetli muhitlerde rağbet görmeleri, buna karsılık halk ve işçi muhitlerinde netice alamamalarının sebebi halk ve işçi muhitlerinin millî kültüre daha yakın ve diğerlerinin daha uzak olusudur. Komünizmin yavılmasında bir çoklarının iddia ettiği gibi sefaletin ve Anayasanın öngördüğü reformların yapılmamasının hiç rolü voktur. Nitekim iki sözünden biri reform olan yeni hükûmetin komünist muhitlere bir türlü kendini beğendirememesi de iddiamızın diğer delilidir.

Millî kültüre önem vermek, yeni sömürge anlayısının da icabıdır. Artık milletlerarası savasın kültürel arası, medeniyetler arası, düşünceler ve zihniyetler arası savas olduğunu bilmeyen yok gibidir. Savaş kültür ve zihniyet meydanında cereyan ettiğine göre, savaşı kazanmak, en azından mağlûp olmamak için bu meydanın desteklenmesi, millî kültür meselesinin bir devlet politikası olarak ele alınması, kültür yatırımları nın yol, köprü, baraj ve sanayi yatırımları kadar önemle ele alınması, hattâ bazen, daha fazla ehemmiyet verilmesi gerekmektedir. Türkiye'nin ise bugüne kadar ciddî ve esaslı bir kültür siyaseti nin varlığı iddia edilemez. Millî Eğitim Bakanlığı bünyesinde bile olsa, kültür siyasetinin bir başka teşkilât içinde ikinci plânda tutulması da millî kültürün önemini devlet olarak kavramamızı önlemiştir.

Şimdi ise, ister bizim yukarıdan beri izah ettiğimiz zaruretlerin neticesi olarak, isterse Fransa ve diğer ülkelerde bulunduğu ve mademki modern devlet olmak istiyoruz, bizde de bulunması gerektiğine inanıldığı için olsun, bir Kültür Bakanlığı kurulmuştur ve devletin kültür siyasetini plânlamak ve yürütmek görevini yüklenmiştir.

Şüphesiz bir Kültür Bakanlığı kurularak kültür işlerini müstakil olarak ele almak faydalı ve lüzumlu bir davranıştır. Fakat bu Bakanlığın başına getirilecek zatta bazı özellikler aranır. Meselâ çeşitli bakanlıkların sorumluluğunu yüklenen kimseler, ilgili bakanlık teşkilâtında daha önce bulunmayabilirler, hattâ o bakanlık meseleleriyle hiç meşgul olmaya da bilirler. Ama Kültür Bakanlığı öyle değildir. Kültür Bakanı olacak kimsenin Türk Kültürüyle âşinalığı şarttır. Türk Kültürünün özelliklerini bilmesi gerekir. Hattâ bilmesi de yetmez, Türk Kültürünün herhangi bir eserinden en büyük hazzı duyacak kadar zevki ve millî kültür sevgisi de olmalıdır.. Zira görevi Türk Kültür ve medeniyet değerlerinin ortaya çıkarılması ve geniş kitlelere yayılmasını sağlamak, kültürler arası savaşta Türk Kültürünün yenik düşmesini önlemektir, hattâ galip getirmektir.

Yeni Bakanın bu hasletlere sahip olup olmadığı hakında bir kanaatimiz yoktur. Yeni kurulan bir bakanlığın ilk sorumlusu olmak şerefi kadar, vazifesini lâyıki veçhile yapamamanın da büyük mesuliyeti vardır. Bayrısı millî kültür düşmanlarına karşı uyanık olması ve Türk Milliyetçiliği ilkesine bağlı kalması oranında büyük olacaktır. Çünkü kültür siyaseti demek Türk Millivetçiliği, Türkçülük demektir. Türk Milliyetçiliğine ters düşen bir kültür sivaseti, millî kültür siyaseti değil millî kültür düşmanlığıdır.

Cezmi Kırımoğlu

nı, binaenaleyh, bu raporun kasıtlı ve maksatlı olarak hazırlandığını anlatarak Falih Rıfkı Atay, Behçet Kemal Çağlar mı, Afet İnan mı, Hamdullah Suphi, Ziya Gökalp'in mi, Atatürk düşmanı olduğunu Millî Eğiim Bakanı Şinasi Orel'den sordu. İlhan Darendelioğlu'nun konuşması büyük ilgi ile karşılandı. Darendelioğlu konuşmasını biirip kürsüden indiken sonra, Millî Eğitim Bakanı Şinasi Orel'le karşılaşmış; Bakan Orel kendisine «Benim komisyonun lâğvından haberim yok. Bilmiyorum» demesi de ayrıca dikkati çekmiştir.

Öyle ya herkes bu konuda Sayın Orel'den açıklama bekliyor: O da susuyor.

Peki nasıl bir bakanlık anlayışı vardır Orel'in. Niçin bilemiyoruz.

Millî Eğitim Reform Komisyonu kurulur. İçinde aşırı solcular vardır. Bakan Orel açıklama yapmaz, susar.

Türk kültürüne hizmet eden Bin Temel Eser serisi durdurulur, Bakan açıklama yapmaz. Susar.

Bin Temel Eser serisi hazırlama komisyonu lâğvedilir, Bakan açıklama yapmaz, susar. Bilmiyorum der.

Affedersiniz ama, Millî Eğitim Bakanı Sayın Şinasi Orel değil mi? Peki kim konuşacak bu konuda, kim yetkili? Türk Milleti bunu bilmek bunu öğrenmek istiyor.

Garip olduk vesselâm. Yaptıklarımızı da izak edemiyoruz. Bari bir bilen anlatsa...

MHP Teşkilâtı 26 Ağustosta Malazgirtte

Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı Alparslan Türkeş Parti Teşkilâtına bir genelge yayınlıyarak, «Anadolu'nun vatan haline getirilişi»nin kutlanmasını istemiştir. Türkeş aynı genelgesinde teşkilâtın 26 Ağustos'ta Malazgirt'te düzenlenen törene iştirak etmesini istemiştir.

MHP Genelgesinde bu konuda şöyle denilmektedir:

«1 — Bu yıl 26 Ağustos 1971 de Anadolunun Atalarımız tarafından vatan haline getirilişinin 900. Yıldönümü kutlanacaktır.

Bu kutlama törenine partimiz ve Milliyetçi cepheye bağlı bütün dernekler ve gençlik örgütleri yurdun her köşesinde kendi ölçülerinde katılmak için şimdiden hazırlıklara girişmelidir. Bu maksatla İl Merkezlerinde İlçe Merkezlerinde ve Bucak ve Köylerde Malazgirt zaferi hakkında devamlı konferanslar, toplantılar ve geceler düzenlenmelidir. Bu toplantılar 1972 yılına kadar tekrarlanarak, sürdürülmelidir. Düzenlenecek toplantılarda 900 yıl önce 26 Ağustos 1071 de Türklerin Orta Asya'dan akarak Anadoluya gelişleri, Roma — Bizans Ordularını ezerek Anadoluyu Türk vatanı haline sokmaları anlatılacaktır.. Haçlı ordularına karşı Türk ve İslâm Dünyasını, nasıl koruduğumuz belirtilerek günün değeri ve önemi açıklanacaktır.

2 — Genel İdare Kurulumuz, önümüzdeki toplantısını 25 Ağustos sabah saat 9.00 da Malazgirt'te yapacaktır.

Zaferin kazanıldığı büyük meydan muharebesinin yapıldığı yer olan Malazgirt İlçesinde yapılacak kutlama törenine partimizin teşkilâtından arzu edenler, otobüslerle katılacaklardır. Törene katılmak kararı alan İlçe ve İller kaç otobüsle ve kaç kişiyle katılabileceklerini Genel Merkeze 1 Ağustos 1971 tarihine kadar bildirmelidirler. Törene gidecek otobüsler bölgelerine göre iki grup halinde hareket edecekler - dir.

Kuzey bölgelerinden hareket edecek otobüsler 22 Ağustos günü saat 9.00 da Kırıkkale'den ve 24 Ağustos günü sabahı saat 9.00 da Erzurum'dan doğuya geçecek şekilde hareketlerini ayarlayacaklardır. Güney Bölgelerden hareket edecek olan otobüsler 24 Ağustos sabah saat 9.00 da Elâzığ'dan doğuya geçecek şekilde hareketlerini düzenleyeceklerdir..

Malazgirt, küçük bir ilçe olduğundan kutlama töreni dolayısiyle büyük kalabalıkların toplanacağı da dikkate alınan katılacak arkadaşlarımızın iki günlük yiyecek, içecek v.s. ihtiyaçlarını ve çadır gibi yatacak şeylerini de birlikte götürmeleri isabetli olacaktır.»

Esir Milletler Haftası ve Biz

Amerika Birleşik Devletlerinin büyük şehirleri Temmuz ayının üçüncü haftasında 13. defa olmak üzere yeniden misli görülmemiş merasimlere sahne olacaktır. Kıyafetleri, marşları ve mefkûreleri ile dünyanın dört bucağını temsil eden insanlar şehir meydanlarında yine toplanacak, Birleşik Amerika Milletinin varlığına temel saydıkları hürriyet fikri bütün insanlığa maledilene kadar çalışacaklarına dair yemin edeceklerdir. New York limanında hürriyet meşalesini Okyanusa doğru tutan heykelin ışıkları, hürriyet mefhumunun hüzmelerini Amerikan milletinin kalbinden alıp, bütün cihanı tutuşturacaktır. Vicdanları kilitli yediyüzelli milyon insan, hiç olmazsa senede bir hafta unutulmadıklarını, unutulmıya caklarını yeniden görecek, insanoğluna has haysiyet, fazilet bağları küremiz üzerindeki dağları, okyanusları, demir ve bambu perdelerini aşarak zulmü boğana kadar gönüller gönüllere bağlayacaktır.

1959 Temmuzundan bugüne kadar her yılın Temmuz ayının üçüncü haftasında Birleşik Amerika'da kutlanan Esir Milletler Haftası belki de tarih boyunca ele alınmış meselelerden, en büyük kütleye seslenenidir.

***

Mücadelenin çocuğu olan insan kendine, etrafına ve tabiata karşı giriştiği kavgada her zaman benliğini hürriyete kavuşturma dâvasını güder.

Töreler, ahlâk kaideleri, dinler, harpler ve ihtilâller kısaca bütün hayatımızı teşkil eden olaylar aslında bitmek bilmeyen bir kurtuluş savaşının zaman ve mekâna göre uydurulmuş safhalarıdır. Ruh ve bedene vurulmuş zincirlerden kurtulmak, hür olmak, işte bu insanlığın en eski rüyasıdır.

1776 A.B.D. hürriyet beyannamesinin ilânından beri bu rüya tatbikat sahasına girmiştir.

Batı emperyalizminin zebunu olan milletler, iki asra varan mücadelelerinde, son on yıl içinde başarılarının zirvesine ulaşmış, bir zamanlar tahkir edilen hapishanelere atılan ve ayrı çatılar altında yaşamaya mecbur kılınan dünün esir milletleri Birleşmiş Milletler binası önündeki gönderelere bayraklarını çekmiş, diğerleri gibi cihana hitabeden tribünlerden milletlerinin haysiyetini savunabilmişlerdir. Batı dünyası yeni bir çağın kardeşlik ve insanlık sloganları himayesinde istikbalin temel taşlarını koyarken, ne yazık ki yer yuvarlağının büyük bir kısmının sinsiyah bir esaret perdesi altında ve namlular karşısında bekletildiğini unutmuşlardı.

1959 Temmuzunda esir milletler haftasını 20. ci asır esir milletlerinin anılma haftası olmasını karar altına alan Amerikan Parlâmentosu ve Cumhurbaşkanı Eisenhower muhakkak ki günümüzün despotlarını titreten en büyük korkuyu doğurmuşlardır. Uçları aralandıkça sosyal ve iktisadi prensiplerin aldatıcı ahengi ile uyutulan bu renksiz, ruhsuz esaret dünyasının ne kadar hiçliğe itildiği farkedilmiştir. Perdeyi geren iplerin komünizm, tefessüh eden varlığın insanlık ve 750 milyon prangadan 100 milyonunun ayaklarında taşıyan, böylelikle varlık ve yokluk uçurumunun yanıbaşına varan kurbanının Türk âlemi olduğu görülmüştür.

***

Dünyanın en büyük düzlüğünde ferdi ve milli hürriyeti için Türklüğün en büyük mücadeleler yaptığı Orkun'un kenarında bulunan taşlarda yazılıdır. Fakat ne bu yazılardan önce ne de sonra Türk âlemini saran teh like hiçbir zaman bugünkü kadar büyük olmamıştır.

Çin şovenizmi ve panislavizm'den tevarüs ettiği bütün saldırganlığı ile komünizm Türk âlemini çepeçevre sarmış, mücadeleye kanın bile serinletemediği bir kızgınlıkla girişmiştir.

Çoğunluğu Sovyet ve Çin esareti altında bulunan 100 milyon Türk ve Müslüman, hudutlara kurulan renkli paravanlar arkasında bugün bir Kongo'lu veya Kenya'lıya bile normal gelen haklardan mahrum esaretin en koyusu içinde yaşatılmaktadır. Görünüşte en mütekâmil hakları vaadeden Sovyet Anayasası Taşkent'teki Sovyet memurları nazarında bir propaganda broşürü kadar dahi değere sahip değilken, iktisadi ve sosyal kalkınma ancak Türk İslâm medeniyetinin böğründe oynatılan bir hançer vazifesi görmektedir. Halbuki doğu Türkistan'ın yeşil vadilerini işgal eden mavi karıncalar, refahı değil hudutsuz bir iştaha sahip Pekin emperyalizminin şikârını almaya gelmişlerdir.

Asırlara varan çalışmalar bugün hızlı bir tempoya ulaşmıştır. Rus şovenizmi Kırım, Çeçen - İnguş gibi milletimizin mühim parçalarını topyekûn ortadan kaldırdıktan sonra Kartaca'ya cemile yaptık diye öğünebilecektir. Buna karşılık Vladivostok'tan Riga'ya kadar, Odesa'dan Arkanjelsk'e uzanan topraklar üzerinde bugün yaşayan 210 milyon insandan yarısından fazlasının Rus olmadığını ve 80 milyonunun Türk ve Müslüman olduğunu bütün dünya her zaman hatırlayacaktır.

***

Temmuzun üçüncü haftasında komünizmin emperyalizmini gizleyen siyah esaret örtüsü şüphesiz ki yeniden aralanacak, milletimizin esir üçte ikisini muhabbet ve sevgi dolu gönüllerimizle yeniden anacağız. Bizim için mukaddes olan bu haftanın Türk parlâmentosu tarafından daha kabul edilmeyip sürüncemede bırakılması vakıa çok acıdır. Fakat zulmün köpekleri yaşadıkça hürriyet ve istiklâl aşkımızın her an şahlanabileceğinden de eminiz. Türk oğlu, «Bence bir millete şeref, haysiyetin, namusun ve insanlığın vücut ve beka bulabilmesi için, mutlaka o milletin hürriyet ve istiklâlline sahip olması ile kaimdir» diyen Mustafa Kemal'ini hatırlayacak, her sevi bilecek, hiçbir şeyi unutmayacaktır.

20. asır büyük ve yüce ülkelere gebedir.

Sakıp KÖRAN

Türk'ün Birliği Bozulmayacak

Genç Ülkücüler Teşkilâtı Şiran Şubesi bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride özetle şöyle denilmektedir.

Genç ülkücüler teşkilâtı Türkiye'nin her yerinde bu Türklük düşmanlarını, vatan hainlerinin her türlü hareketlerini takip etmektedir. Uşaklara asla fırsat vermiyeceğiz. Türk millî birlik ve beraberliğini, bölnümezliğini her ne pahasına olursa olsun devam ettireceğiz.

Hiçbir zaman, milletler arasında süregelen tarihi sorunlar bitmeyecek ve kavgalar tükenmeyecektir. Bu nedenle Büyük Türkiye'nin mevcudiyeti şarttır. Misaki Milli hudutlarını değiştirmeğe ve millî bütünlüğümüzü bozmay ayeltenen hain, karşısında genç Ülkücü'yü bulacaktır.

Şiran'lı gençlerimizi, anne ve babalarımızı haklı dâvamızın bayrağı altında toplanmaya çağırıyoruz. Çağlar üzerinden sıçramaya, adalete, yarışa, barışa, kardeşliğe ve Allah yoluna çağırıyoruz.

Bildiri Tanrı Türk'ü Korusun sloganıyla son bulmaktadır.

"SANAT MİLLİ İÇİNDİR"

Milli Kültürün ve Varlığın Sürekliliğ Gücüne, En Büyük Delil Sanat Eserleridir.

Biz Irak Türkleri İşte Bu V mızın Bir Kısmını, Türkiyeli Soydaşlarımızın Gözlerine Sergiler Büyük Kıvanç Duyuyoruz.

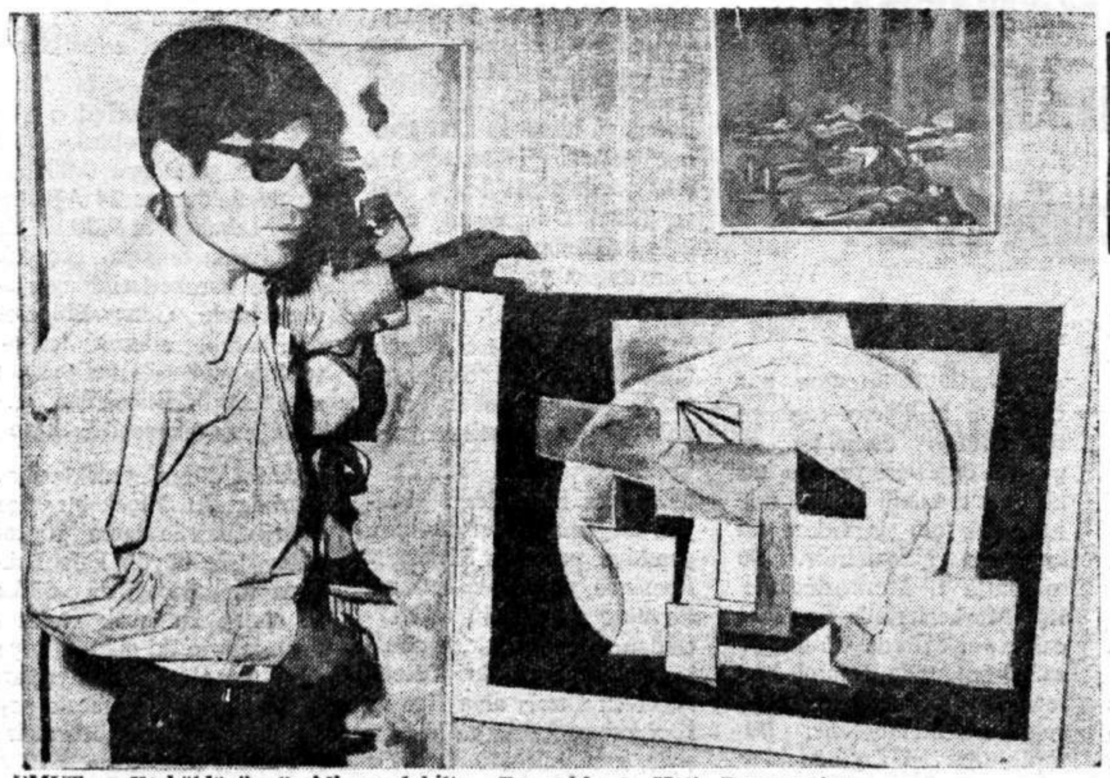

UMUT — Kerküklünün ümidi ne olabilir. Bu tablo da Halit Ramazan'ın

23 Haziran sabahı idi. Bir arkadaşımla birlikte sabah ça yını beraber içiyorduk. Radyo açıktı, saat sekizi biraz geçiyordu ki «Ankara'da bugün» programında bir resim sergisinden bahsediliyor «Irak Türklerinin resim sergisi, Devlet Güzel Sanatlar galerisinde. Gezebilirsiniz» deniliyordu.

Çayı beraber içtiğimiz arkadaş «Sizinkiler» dedi. Bakıştık. Ben sustum, o gülümsedi.

Çaydan sonra günlük işimize gittim ve masaya oturarak gazetelere bakmaya başladım ki, o sırada telefon çaldı. Açtım. Karşıdaki, günümüzün geçerli deyimi ile «aşırı solcu» bir gazetede çalışan «aşırı solcu» bir arkadaş, meslektaşdı.

Telefonda kısa bir girişten sonra «sizinkiler sergi açtılar, gördün mü?» dedi. Kendisine daha bugün haber aldığımı, öğleden sonra vakit bulabilirsem ziyaret edeceğimi söyledim. Dün haber alamadığıma biraz da şaşarak, serginin açılışında bulunduğunu, genel olarak ciddi çalışmaların mahsulü, çok güzel tabloların sergide yer aldığını bildirerek «Ama fazla şovenist ve duygusal buldum sergiyi» diye kendisini milliyetçilerden ayıran damgasını yapıştırdı.

«Gazeteye sergi ile ilgili haber koydunuz mu?» diye sordum. Bana karşı biraz da özel saygısı bulunan «aşırı solcu» meslektaş «senin hatırın için birşeyler karaladım, ama koymamışlar» dedi. Gazeteye haberin kim tarafından konulmadığını sormadım. Patronundan müsdahdemine kadar «aşırı solcu» olan gazeteden sorulmazdı da. Ama o günki gün lük gazetelerde «Irak Türkleri nin Resim sergisine» ait bir kaç kısa haber, ancak «sağa açık» iki - üç gazete de yer almıştı.

İki arkadaşım da «Irak'lı Türkleri» bizden yani milliyetçilerden sayıyor ve «sizinkiler» diyorlardı. İkisi de Türkiye'de yaşayan «sıkı duygusuz» vatandaşlardı. Yürekleri çok şey den yana idi ama, sadece ve sadece «ezilen ve sömüülen esir Türklerden» yana değildi. Birinci sola açık bir vatandaşdı ve «sınırlarımız ötesindeki Türklerle uğraşmaya» vakti yoktu. İkincisi «aşırı solcu» olan, ezilenlerden yana idi. Ama ezilen Türklerden yana değil «Vietnamda, Kamboçyada, Filistinde, G. Amerika'da ezilen» yoldaşlarından yana idi.

Bizim, yani Milliyetçilerin, Vietnamda ezilenlerden önce Irak'da, Azerbaycan'da, Türkistan'da, Kırım'da ezilenlerden yana olmamız ikisi için de affedilmezdi. Ama bizim Dış Türklerle manevi bir bağ kurmamız onları kıskandırmıyor da değildi. Yoldaşlarından kim Esir Türk illeri TURAN'a gitse, oradaki kardeşlerimiz «Türkiyeli Türk Milliyetçileri» nie soruyorlardı. Gidenin Türk Milliyetçisi olmadığını öğrendikleri zaman da iğrendikleri ni yüzlerine söylüyorlardı.

ANKARA MEYDAN SAVAŞI — lü Türk'ü bir bütün olarak ele alın Abbas ERENAY'da meydan savaşını anlatmıştır, bu tablosunda.

IRAKLI TÜRKLER GERÇEKTEN BİZDENDİ

Iraklı Türkler niçin bizden sayılıyordu?

Irak Türkleri bizden ayrı kaldıkları yarım asra yakın zamanda kendilerini Türkiyeli kardeşlerinden ayrı düşünmemişlerdi. Yunan'ın Kurtuluş savaşında Türk topraklarına asker sokması karşısında,

Ankara'nın taşına bak
Gözlerimin yaşına bak
Biz Yunana esir olduk
Şu feleğin işine bak

diye haykıran onlardı.

Yine 1945 lerde Sovyetler Birliğinin Boğazları istemesi üzerine Iraklı Türkler bizden önce maniler söylüyordu.

Boğazlar
Kasap koyun boğazlar
Tanrı yer dağıdanda
Türke düştü boğazlar

Türkiyenin varlığına yönelen her tehlikeyi «gurbette yaşayan bir vatan parçasında» olsalar bile acısını orada duyuyorlardı. Öyle ki sınır kapıları sımsıkı kapansa bile «yerin kulağı» ndan haber sorarlardı. Kötü günlerimizde kahrolur, iyi günlerimizde bizimle birlikte sevinirerdi.

Iraklı Türkleri övmek değildir. Onlar Turan soyunun en çok milli şuura sahip evlatla-

Türkiyenin kapıları A-
n, Fransız, Çin, Sovyet
emperyalizmine bir a-
bir kapanırken, Irak
ğü hor görülmeye, her
baskıya, ölüme ve hatta
mlara rağmen öz benli-
taviz vermemiş, Türk-
runa can ve mal varlık
seve seve harcamışlar-

Türklüğü demek «Türk
oğmak, Türk gibi düşün
Türk gibi görmek, Türk
aşamak ve Türk gibi ol
demekti.

n içindir ki Irak Türk-
bizden «MİLLİYETÇİ-
den sayılıyordu
in öğleden sonra Iraklı
rin resim sergisine gi-
bizdeki ressamlarla,
düşündüm. Acaba onlar
zdeki ressam geçinenler
le de ressam veya sanat
sayılabilmek için Batı'-
nmışlar mı idi

et Güzel Sanatlar Galeri
girişinde «eyvah» dedim.
nin birinci ve ikinci bö-
rindeki bütün yapıtlar
donüktü çünki. Hızla
ü bölüme geçtim, rahat
Serginin düzenlenişin-
e ilk bakışta bir asalet
Türk asaleti. Girişte
bir Kerküklü kardeşim
geldiniz» diyerek katolog
. Sonra «müsade ederse
likte gezelim» dedi. Sıca
akasını hangi Türk kıra-
ki.
kük ressamlarının bi-
lerle farkı daha baştan
n eserlerine bakmayı ka
laki tabloların isimleri-
akılınca anlaşılıyordu.
ra Meydan Savaşı — Top

kapı — Şehit — Baba Gürgür — Türkmen Kızı — Bir bayrak uğruna — Aile — Vuslat — Hatay — Sevda — Kına Gecesi» tablolarının isimlerin den bazıları idi.

Sıra ile tabloları gezdik. «Sevda — Umut — Korkunç Bir Gece — Büyük Sevda — Acı bir gün — Ankara Meydan Savaşı — Türkmen Kızı» tablolarını doya doya seyrettik. Seramik ve usta bir hattat elinden çıkmış eserler birer Türk şahaseri idi.

Sergiyi gezdikten sonra Irak'dan, Kerkük'den gelen soydaşlarımızla tanıştık DEVLet'den olduğumu söyleyince sarmaş - dolaş olduk. Sevindiler, alâkaları çok daha arttı. Serginin giriş kısmında oturduö.

Sergiye katılan ressamlardan Aydın Iraklı, Abbas Erenay, Nurettin Çelenk, Halit Ramazan orada idiler. Yanımızda ressamlardan başka Türkiye'de Yüksek öğrenim yapan Kerkük'lü kardeşlerimiz de vardı. Sergide. Şimdi yanımda bulunan ressam soydaşlar «güzel sanatlar Enstitüsü» mezunları idi.

Soydaşlarımıza «Ankarayı nasıl buldunuz» dedim, «sevdik» dediler. Gözlerine baktım, içlerinden biri «Vallahi Tanrı Türk Ordusuna kuvvet versin» dedi.

Türkiye'ye gelmekten ve sergi açmaktan memnun olup - olmadıklarını sordum. Bu da sorulur mu dercesine gözüme baktılar.

Irak'ın Türkler için ne şartlar taşıdığını bildiğim için «bu rada sergi açmanız nasıl oldu» dedim. Biz onu pek bilmiyoruz. Biraz sonra kafile başkanı arkadaşımız Selâh Peri gelecek bunları o cevaplasın dediler. Aydın Iraklı'ya «Burada serginiz açılmadan önce neler düşünüyordunuz? dedim.

— Bizim resim sergisi milli modellerden müteşekkildir. Türkiye'li ressam kardeşler son yıllarda milli modellerden uzaklaşmışlar, batı tesirine girmişlerdir. Onun için tutulmayacağımızı sanıyorduk. Ama yanıldık, soydaşlarımız sanatımızı takdir ettiler. Tebrik ettiler, sergimize her gün binlerce kişi şeref verdi.» dedi.

Iraklı'ya «Milli Model» dediniz, bunu biraz açıklarmısınız dedim. Iraklı;

«— Milli model, biz Irak Türklerinin duygu ve düşüncelerini Türk gibi değerlendirmemizdir. Irak Türkü için sanatın varlığı Türk içindir. Milli model, milli yoldur. Milli olan herşey bizim için mukaddestir. Onun için bizim kendimize has bir sanat varlığımız vardır. Belki istenilen seviyede bir sanat varlığına henüz erişemedik. Onda da kabahat bizde değildir. 20 yıllık himaye siz bir sanatın seviyesi herhalde ancak bu kadar olabilirdi.»

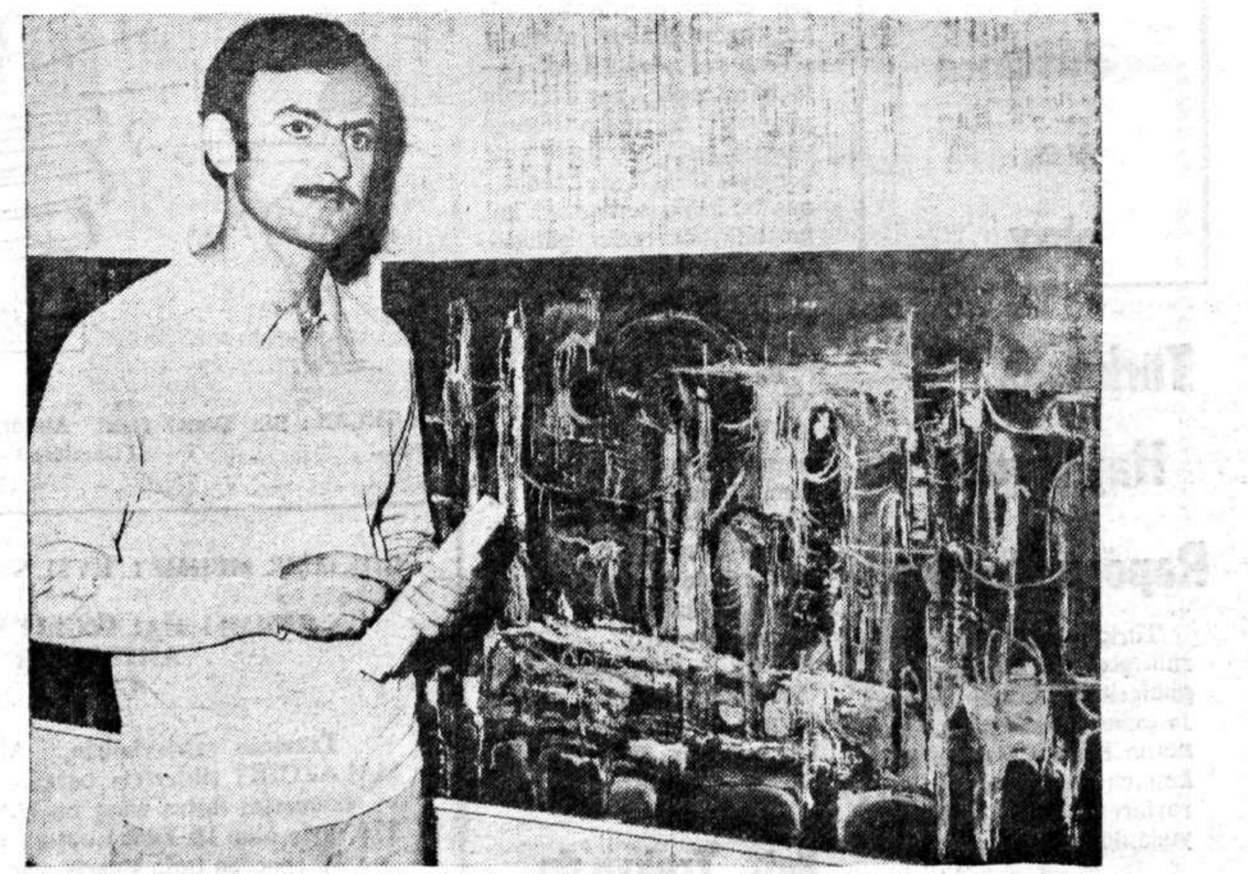

ACI BİR GÜN — Nurettin Çelenk ve bir eseri Kerkük'te yaşanan en büyük acıyı anlatmış.

Aydın Iraklı konuşmasını tamamlarken kafile Başkanı Selâh Nevres geldi Tanışmamızdan sonra S. Nevres'e «serginin Türkiyede nasıl açıldığını» anlatmasını istedim. Selâh

«Bizim Kerkükde bir Türkmen Kardeşlik Ocağımız var. Orası biz ressam arkadaşlara Türkiye'de bir sergi açacağız katılmak isteyenler müracaat etsin dedi. Sergiye katılmak üzere 12 sanatkâr arkadaş müracaat ettik. Türk ve Irak hükümetleri Kültür anlaşmaları çerçevesinde karşılıklı dostluk ve kardeşlik içinde bu sergiyi açmamız mümkün oldu» dedi.

Selâh Nevres'e Sanat anlayışını sorduğumda, **«Benim sanat anlayışım Irak Türklüğünün anlayışıdır. Bizim bir sanat anlayışımız vardır ki o da «Sanat Millet içindir.» Biliyorsunuz milli kültürün ve varlığın sürekliliğine ve gücüne en büyük delil, sanat eserleridir. Sanat insanların içinde kaynaşan, çarpan duyguları meydana koyan en gerçek ve en uygun aynadır. Biz Irak Türkleri çağın hızına, felsefesine ve sanat akımlarına paralel olarak milli ülkümüzün şartlarına uyarak milli davamıza inanarak bu yolda çalışıyoruz. Resim sergimiz «Sanat millet içindir» yolundaki Irak Türklüğünün inanışını veriyor sanırım. Türk'ü sevenlerin bizi de seveceklerini ümid ediyoruz.» dedi.**

Daha sonra kafile başkanı sergi hakkında bilgi vererek:

«— Sergiye Abbas Erenay 11, Aydın Iraklı 9, Nurettin Çelenk 7, Feryal Müderris 4, Halit Ramazan 10, Abdürrezzak Şeyhlerzâde 5, Fahri Celal 6, Yunus İbrahim 2, Nevzat Gedik 2, Mehmet Mehdi 11, Nesrin Kerküklü 3 ve Ben Selâh Nevres 4 esere bu sergiye katıldık.

Ressamlarımız Akademi, abstrak ve modern usullerle çalışıyorlar. Bazı eserler belki batı tesirinde olabilir Bu tesirden de kurtulmak ancak uzun süreli ve sürekli çalışmalarla elde edilir. Şimdi Ankara'da bulunan rassam arkadaşlar tahsillerini, Bağdat Güzel Sanatlar Ensıtitüsünde gördükleri için dünya çapında san'at akımlarını, milli san'atımızın asâleti ışığında izliyorlar.

Selâh Nevres'e son bir soru daha sordum «Serginizi kimler ziyaret etti» diye. «Vallahi» dedi. «Ziyaretçi çoktu. Gelenler çoğunlukla gençlerdi. Bizi çok sevdiklerini söylediler. Eserlerimiz beğendiler. Ressamlardan Eşref Üren bey ziyaret etti. Birde Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı Alpaslan Türkeş bey şeref verdiler» dedi. Selah Nevres daha sonra şunları söyledi:

«— Bizim serginizi ziyaret eden, bizi seven yolumuzu beğenen bütün milli yolda olan soydaşlarımıza selam olsun. Ne mutlu Türk'üm diyene .

Kerküklülerin sergisinden zor ayrıldık. Sanatları, duyuşları, düşünüşleri varlık şartımızdı, bizimdi. Gerçekten Kerküklüler bizden, MİLLİYETÇİLER'dendi.

Tanrı Kerküklülerin, ıraklı Türklerin yardımcısı olsun.

KERKÜK'LÜ RESSAMLAR — 22.Haziran.3 Temmuz günle ri arasında Devlet Güzel Sanatlar Galerisinde açılan «Irak Türkleri Resim Sergisine» katılan Kerküklü ressamlar ar kadaşımız Mehmet Nedim BUDAK'la Birlikte. Soldan Sağa Doğru oturanlar : Abbas ERENAY - Aydın IRAK LI - Mehmet Nedim BUDAK . Kerküklü bir öğrenci - Selah PERİ - Nurettin CELENK . Halit RAMAZAN ve ayak ta Kerküklü öğrenciler

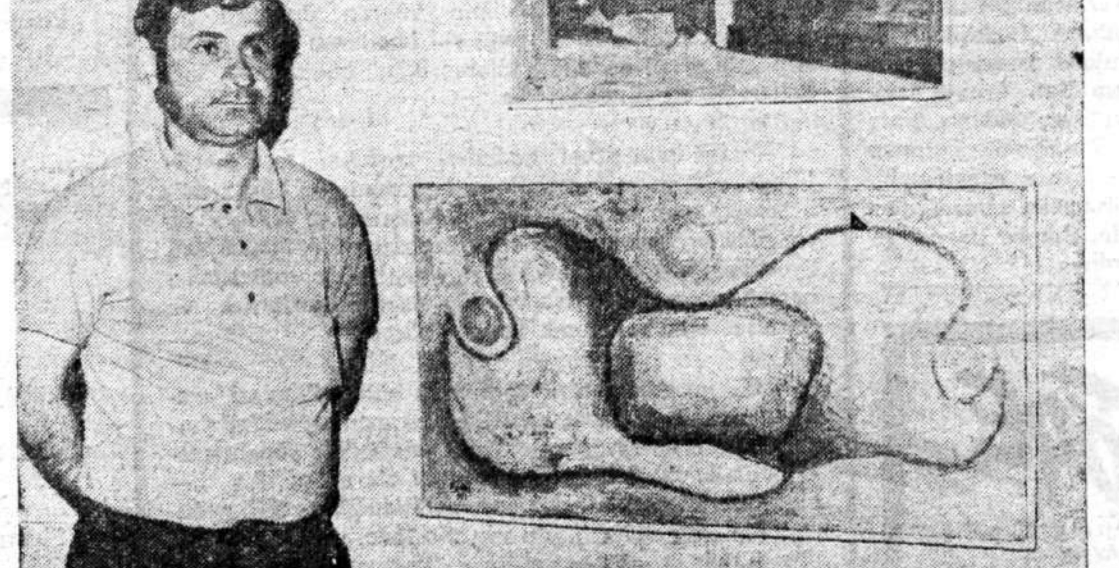

BÜYÜK SEVDA — Aydın Iraklı'nın sevdası kimlerin sevdası değildi: Bu Sevdalardan kimbilir 21. asra kadar neler doğacaktır.

yorum

düşünce

ve

olay

Türk-İş Hayseyetli Raporu Reddetti

Türk — İş Yönetim Kurulu geçtiğimiz haftanın son günlerinde normal toplantılarından birini yaptı. Yönetim Kurulu gündemindeki konuları görüştü ve aldığı kararları bir bildiri ile kamu oyuna duyurdu

Türk — Yönetim Kurulunun bu toplantısında görüşülmesi beklenen bir de «Sosyal Demokrat Düzen ve ya Haysiyetli Ecevit Raporu» vardı. Türk — İş'in yayınladığı bildiride bu konu ile ilgili olarak geniş açıklamalarda bulunuldu. Ancak raporun geniş olması yüzünden gündeme alınmadığı bildirildi.

Nevar ki Türk — İş Yönetim Kurulunda konu görüşülmüş ve «12 ler veya Sosyal Demokrat Düzen» bir kere daha rafa kaldırılmıştı. Türk — İş Yönetim Kurulu bildirisinde bu çok açık olarak belirtiliyor ve şöyle denili - yordu

3. Türk — İş Yönetim Kurulu, Türk işçi hareketinin, yurdumuzdaki bütün kuruluşları sarsıp, yıpratmış olaylardan Türk işçi hareketinin en ufak bir yara almadan ve her zamankinden güçlü çıkmış olduğunu memnuniyetle tesbit etmiştir. Bu durumun başlıca nedeni, Türk-İş'in bugüne kadar izlemiş olduğu yurtsever ve gerçekçi politika ile Türk — İş Teşkilâtının tam bir dayanışma içinde olmasıdır.

Türk — İş Yönetim Kurulu bugüne kadar sürdürülen dayanışmanın bundan sonra, daha da artırılarak devam edeceği hususunda, tam bir görüş birliği için dedir.

Yönetim Kurulu, Türk — İş'in yurdumuzun huzur ve bütünlüğü için bir güven kaynağı olduğu gerçeğini bir kere daha tekrarlamayı görev saymaktadır.

Türk-İş Yönetim Kurulu, kamu oyuna «Sosyal Demokrasi» raporu diye aksetmiş ve çeşitli yorumlara yol açmış raporla ilgili olarak yaptığı görüşmeler sonunda, raporun çok geniş hacimde olması yüzünden gerekli şekilde incelenmediğini belirtmiş, bu nedenle de gündeme alınıp alınmamasının yönetim kurulunun gelecek toplantısında karara bağlanmasını kabul etmiştir.

Sendika içi demokrasinin tam olarak uygulandığı, fikir özgürlüğünün eksiksiz olarak yer aldığı Türk — İş bünyesinde, her üyenin yönetim kuruluna önerge vermek hakkı vardır ve yine her üye, tüzükle de tanınmış bu hakkı serbestçe kullanabilir, önergeler görüşülür ve varılan kararla sendikal disiplinin gerektirdiği ciddiyet içinde uygulanır.

Bu durumda, Türk — İş Yönetim Kurulu üyelerinden bazılarının görüş ve önerilerini yönetim kuruluna getirmiş olmasının normal bir işlem sayılması ve bu durumunun Türk — İş bütünlüğü üzerinde herhangi bir tartışma ya da yoruma yol açmaması gerekir.

Türk — İş Teşkilâtı tam bir bütünlük, dayanışma ve disiplin içinde, sosyal adalet yolundaki çalışmalarına devam edecektir.

Batı Trakya'da Türkler Ezilmektedir

Sinop Milletvekili Hilmi İşgüzar Türkiye'de bulunan bütün Rumların sınırdışı edilmesini istemiş ve «Rumlar tarih boyunca Türklerin en amansız ve insafsız düşmanı olmuşlardır» demiştir.

Rumlarla ilgili bir sözlü soru önergesi dolayısıyla Millet Meclisinde konuşan Sinop Milletvekili Hilmi İşgüzar, bu arada, Yunanistan hükûmetinin Türklere karşı takındığı tutumunu da yermiş ve «Böyle hukuk devleti olmaz» şeklinde konuşmuştur.

Rumların Kıbrıs'daki davranışları üzerinde de duran İşgüzar daha sonra şöyle konuşmuştur:

«— Rumlar tarih boyunca Türklerin en amansız ve insafsız düşmanları olmuşlardır. İstiklâl Harbi sırasında yaptıkları insanlık dışı davranışlar unutulmamıştır. Rumlar şimdi de Batı Trakya'da yaşıyan Türklere saldırmaktadırlar. Burada yaşıyan Türklere, çeşitli baskılar yapılarak Türklükleri unuttturulmak istenmektedir. Rumların Batı Trakya'daki Türklere uyguladıkları hareketleri, Türkiye'de bulunan Rumlara aynen uygulamalıyız. Müsamaha etmediğimiz takdirde, Rumlar imana geleceklerdir.»

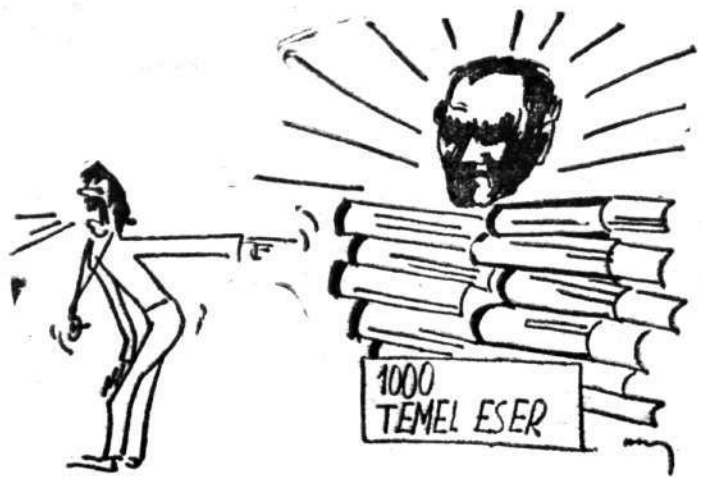

SOLCULAR : Bin Temel Eser Atatürkçülüğe ihanet ediyor dedi... **(Gazeteler)**

GÖKTÜRK MEHMET UYTUN tarafından hazırlanan

RESİMLİ MALAZGİRT ŞİİRLERİ ANTOLOJİSİ ÇIKTI

Tanınmış şairlerimizin, ALPARSLAN ve MALAZGİRT şiirleriyle beraber hayat hikâyeleri ve resimlerini ihtiva eden bu kitap: lüks baskı ve 176 sayfa olup 10 Türk Lirasına satılmaktadır.

10 taneden fazla sipariş verenlere % 25 indirim yapılır ve peşin gönderilir.

İsteme adresi :
Göktürk Mehmet UYTUN
P.K. 11, Anafartalar — ANKARA

EĞİTİM DÜZENİ

Dokuz Işık'da Eğitim Sistemi ilim adamlarımızdan Doç. Dr. Necmettin Hacıeminoğlu'nun Dokuz Işık yayınları arasında çıkan kitabıdır. Çok kısa zamanda birinci baskısını bitirmek üzere olması kitabın değerini ortaya koymaktadır. Hacıeminoğlu, Türk Millî Eğitim Sistemini alışılagelmiş milliyetçilik anlayışından ayrılarak eleştirmekte ve 100 milyonluk bir Türkiye'yi kuracak bir Millî Eğitim Sistemi'nin hedeflerini göstermektedir.

Bugünkü eğitim düzeninin tenkidinin yapıldığı birinci bölümde «Türk cemiyetinin son yarım asırda birbiri ardınca gelen dört mühim merhale geçirdiği malûmdur. Bu merhalelerin her biri millî hayatımızda da büyük ölçüde tesirli olmuştur. İlk bakışta yalnız siyasî gibi görülen fakat neticeleri bakımından birer sosyal gelişme olan bu dönemeçlerin asıl mahiyetleri en açık şekilde eğitime vuran akislerinde görülür» demektedir. Böylece yazar, ülkemizde siyasî ve sosyal alanda gözüken bozuklukların ve dengesizliklerin sebebini bu zamana kadar uygulanan eğitim sisteminde bulmaktadır. Yazar şu cümlelerle bu gerçeği açıkça ortaya koymaktadır. «Bugün ülkemizin beyni sayılan üniversitelerden, mülkün temeli demek olan adalet teşkilâtına kadar her müessese de görülen çöküş ve hıyanetin sorumlusu işte bu bozuk eğitim düzenidir.»

Bugünkü eğitim düzeninin kökten değiştirilerek, getirilmek istenen «Milliyetçi — Toplumcu Eğitim Düzeni»nin genel hedefleri kitabın ikinci bölümünde ana hatları ile ele alınmaktadır.

Eğitimin genel hedefleri başlığını taşıyan bölümde; eğitim ve öğretimin ana gayesinin en büyük millî serveti olan insan unsurunu «Araştırıcı ve yaratıcı beyin gücü, üretimi arttırıcı bilgi ve beden gücü, ülkücü, milliyetçi ve çalışkan vatandaşlar yetiştirerek, milletimize hamleler yaptıracak manevi güç olarak hazırlamak ve organize etmek» olarak belirtilmektedir.

Eğitim sistemimizin toplumun bütün dilimleri arasında imkân ve fırsat eşitliğine dayanan ve millet şuurunu bütün nesillere aşılayacak bir hedefe yöneltileceği belirtilerek; bu sistemin özelliği olarak şu ilke benimsenmektedir: «Bizim kurmak istediğimiz eğitim düzeninde ise cemiyetin altı sosyal dilime, yani köylü, işçi esnaf, memur, serbest meslek ve işveren dilimlerine mensup fertler birbirlerine menfaat bağları ile değil, dil, iman, ahlâk, ülkü ve gönül birliği ile bağlanacaklardır.»

İsteme adresi : Dokuz Işık Yayınları P.K. 200 Kızılay — ANKARA. 10 adetten fazla ödemeli siparişlerde % 20 tenzilât yapılır.

Tutuklamalar Devam Ediyor

Güvenlik Kuvvetlerinin yurdumuzu parçalamak ve yabancı kuvvetlerin emellerine alet etmek isteyen anarşistleri ve eşkiyaları toplama faaliyeti yurtta bütün hızıyla devam etmektedir.

Malatya'nın Arguvan İlçesi Koçak köyü ilkokul öğretmeni Veli Yılmaz, iki Numaralı Sıkıyönetim mahkemesince tutuklanmıştır.

Veli Yılmaz hakkındaki tutuklama kararı, Türk Ceza Kanununun 141 ve 142'inci maddelerini ihlal ettiği gerekçesi ile verilmiştir.

Deniz Gezmiş ile birlikte yargılanacak olan Hacı Tonak da, iki numaralı Sıkıyönetim mahkemesine getirilerek hakkındaki gıyabi tutuklama kararı vicahiye çevrilmiştir.

Öte yandan Nurhak dağların da «Kır Eşkiyalığı yapan Dev-Genç üyelerine yataklık etmek ten, çeşitli yardımlarda bulunmaktan ve hükûmete yanlış bilgi vermekten» sanık Ali Lâçin ve 8 arkadaşının duruşmalarına üç numaralı Sıkıyönetim Mahkemesinde devam edilmiş, sanıklardan 8'i tutuklanarak askeri cezaevine gönderilmiştir.

Kaçmaları ve delilleri yok etmeleri ihtimali dikkate alınarak 353 sayılı kanunun 132. ve 71. maddeleri uyarınca tutuklanan 8 sanık şunlardır: Mustafa Serap, İbrahim Akpınar, Ömer Kıral, Kamber Erdoğan, Hüseyin Altın, Mustafa Göçmen, Hasan Aktaş ve Ali Lâçin. Sanıklardan Hasan Töre ise, yerinin uzak olması dolayısı ile duruşmadan vareste kılınmış ve serbest bırakılmıştır.

Ankara 1 numaralı sıkıyönetim mahkemesi beşi Kurmay subay olmak üzere, 20 kişiyi tutuklamış ve ikisi subay olmak üzere sekiz kişiyi de serbest bırakmıştır.

Tuğgeneral Ali Elverdi'nin başkanlığında, duruşma hakimleri Yarbay Mehmet Turan, hakim binbaşı Besim Doğuşlu'dan müteşekkil Ankara Sıkıyönetim 1 numaralı mahkemesi, T.C.K.'nun 146. maddesini ihlâl ettikleri gerekçesiyle önceden gözaltına alınmış bulunan 28 kişinin sorgusunu yapmış, 20'sini tutuklamıştır.

Komünizm propagandası

KOMÜNİZMİN İHTİLÂL PROVASI

Ülkücü, İşçiler Birliği Yayını

Fiyatı : 250 Krş.

P.K. 200 Kızılay

ANKARA

yaptıkları ve görevli memurla ra mukavemette bulundukları iddiasıyla yakalanan Kurtuluş lisesi birinci sınıf öğrencisi Serpil Çalışlar ile Anafartalar lisesi birinci sınıf öğrencisi Dilber Ağça'nın duruşmalarına bugün Ankara bir numaralı Sıkıyönetim mahkemesinde başlanmıştır.

Başkan Tuğgeneral Ali Elverdi, duruşma hakimi kıdemli hakim Yarbay Ahmet Tetik, üye Hakim Yarbay Mehmet Turan ve Askeri Savcı Hâkim Binbaşı Ahmet Sağlam'dan kurulu mahkeme heyeti, önce sanıkların hüviyet tesbitini yapmıştır.

Her ikisi de 17 yaşında olan sanıklardan Serpil Çalışlar, Kurtuluş Lisesi akşam kısmı birinci sınıfına, Dilber Ağça da Anafartalar lisesi akşam kısmı birinci sınıfına devam ettiklerini bildirmişlerdir.

Mütcakiben, askerî savcı binbaşı Ahmet Sağlam iddianamesini okumuştur İddianamede, sanıkların 3 Haziran gecesi saat 22 sıralarında Dr. Vali Reşit caddesinde bulunan bir posta kutusu üzerine «Halkın gücü, zülmün topunu, tüfeğini...» şeklinde yazı yazdıkları ve kendilerini yakalayan polislere «Faşistler. Amerikan uşakları, size hesap sorma günümüz yakındır» gibi laflar ettikleri öne sürülerek, özellikle Serpil Çalışlar'ın evinde yapılan aramada 450 civarında sol yayın ele geçirildiğini, ayrıca olay gecesi elinde taşıdığı bloknotun arasında «Kahrolsun faşist Erim hükûmeti» yazılı matbu bir beyanname bulunduğu belirtilmekte, sanığın eylemine uyan Türk Ceza Kanununun 142—1 ve 161'inci maddeleri ile 258/1—3 maddesine göre cezalandırılması talep edilmiştir.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığınca aranmakta olan Erkek Teknik Yüksek Öğretmen Okulu öğrencisi Cem Uyar, Konya'da İl Jandarma Komutanlığınca yakalanmıştır.

Ankara Üniversitesi Fen Fakültesinde cereyan eden ve bir kişinin ölümü ile sonuçlanan olaydan sanık olarak aranan Cem Uyar, bir ihbar üzerine yapılan baskın sonucu Konuklar Devlet Üretme Çiftliğinde ağabeyinin evinde uyurken elegeçirilmiştir.

Ankara Sıkıyönetim 2 numa

ralı Mahkemesi, Gazi Eğitim Enstitüsü üçüncü sınıf öğrencilerinden Tuncer Gönen ve Ali Arslan'ı tutuklamıştır. Bu tutuklamalar TCK'nun 141 ve 142 maddeleri uyarınca yapılmıştır.

Aynı mahkeme, «Mao'dan seçmeler» adlı kitabın yazarı ve «Abdullah Nefes» takma adını taşıyan Feridun Nefer hakkındaki gıyabi tevkif kararını da vicahiye çevirmiştir.

Sanıklar, askeri cezaevine gönderilmişlerdir.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı ve Mersin Ağır Ceza Mahkemesi tarafından aranmakta olan Dev - Genç üyesi ve Şehir Eşkiyası Oral Çalışlar Suriye'ye kaçmak isterken Gaziantep polisi tarafından yakalanmıştır.

İlgililer, Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi 2. Sınıf öğrencisi Oral Çalışlar'ın Mehmet Muhittin Süer adına düzenlenmiş kimlikle yakalandığını söylemişlerdir.

Oral Çalışlar, sorgu işlemi tamamlandıktan sonra Ankara Sıkıyönetim Komutanlığına gönderilecektir.

KALKINMANIN TEMELİ TEKNİKTİR

TEKNİK FORMASYON

VE

KİMYA MÜHENDİSLİĞİ

Yazarımız kimya yüksek mühendisi Mehmet Orhun'un bu çok mühim eserini ilgililere tavsiye ederiz.

Fiyatı : 17,50 TL.

İsteme adresi :

Bahçelievler, 22 Sok. No. 6/6

Ankara

Biz Evropa'da İken Münih Bir Ayrı Âlem

Kelle Kuleden Eyfel Kulesine

Sanki Türkiye'nin bir vilâyeti, adım başı Türk' le karşılaşıyor, her tarafta Türkçeyi duyarak, hiç gariplik çekmiyorsunuz. Boşuna dememişler 68. ci vilâyetimiz diye.

Şöyle etrafa bir atf-ı nazar ediyoruz. Yüz hatlarından, davranışlarından, hareketlerinden Türk oldukları açıkça belli olan insanlar.

Anadolu'dan kopup gelmişler. Çoğunun üzerindeki gariplikleri «sıla hasreti»nin «vatan özlemi» nin duygularını sezmemek mümkün değil.

Kardeşleriyle başbaşa kalmış, tevekkül içerisinde, yâd ellerde üç kuruş kazanabilmek için çırpınan insanlar. Bizden... Bizim gibi...

Ne hayallerle gelmişler buraya.. Neler düşünmüşler, ne düşler görmüşler? Ama gelin görün ki, «yâd ellerde» çeşitli durumlarla karşılaşmışlar, boyunlarını bükmüşler, kadere rıza gösterircesine acıklı sonlarına ulaşmakla günlerini geçirmişler ve hâlâ da geçirmektedirler.

Yabancı dil bilmeme kendilerini daha bir yabancılaştırmış; daha bir mahzunlaştırmış.

Seyrettiğim insanların yüzlerinden bu duyguları okuyordum.

Bizler etrafı seyrederken, kulağımıza Anadolu Türk'ünün garip ve içli duygularını anlatan sesler geliyordu.

26-27 yaşlarında, uzun boylu, yağız bir Türk delikanlısı anlatıyor. Şivesinden Karslı olduğu anlaşılıyor.

Belli ki dertli. Habire anlatıyor:

«Köyümden kalkıp geldim. Almanya'ya gelebilmek için varımı — yoğumu sattım. Günlerce sıramın gelmesini bekledim. Bir kaç defa dolandırıcıların eline düştüm. Parasız kaldım; istasyonlarda taşlar üzerinde yattım. Bir parça ekmek bulamadım. Limanda yük ameliliği yapmak istedim; birkaç kişi tarafından dövüldüm. Paylaşmışlar buraları. Dışardan gelene ekmek yok. Evde çocuklar aç.. Dört tane. İçim burkuluyor. Binbir çileden, meşakkatten sonra Almanya'ya gelebildik. Ama burada da açıkgözlerin kucağına düştük. Beni bir yere yerleştirdiler. Çok çalışmama rağmen elime az para geçiyor. Sonradan öğrendim ki, benim saflığımdan ve garipliğimden bu açıkgözler de istifade etmişler. Paranın bir kısmını onlar alıyormuş; bana da az para veriyorlarmış. «Bütün bunları çok sonra öğrendim. Yabancısınız kardeş. Gurbetteyiz. Vatandan çok uzaklardayız. Gözünü açmazsan mahvederler insanı. Dahası var. Ölürsün bu garip diyarlarda. Cenazeni bil egâvurların içine gömerler.»

Karslı olduğunu sandığımız genç, muhatabına böyle anlatıyordu. Almanya'yı anlatıyordu. Uzun uzun, dertli dertli, Muhatabı da can kulağıyla dinliyor; evet dercesine kafasını sallıyordu. Belli ki bu işleri bilmiyordu. İkaz edilmekten memnun olmuştu. Sevinmişti.

Bizler, 68. inci vilâyetin «Banhof»unda geziyorduk. Bir köşede yaşlıca bir vatandaşımız. Namazını kılıyor. Dinimizin gereğini yapıyor. Etrafı kendisini hiç ilgilendirmiyor. Millî geleneklerimizden kopmamış. Devam ettiriyor. Almanlar, namaz kılan vatandaşımızı büyük bir dikkatle seyrediyorlar. Bizim saym ilericilerimiz olsa derhal kıyameti koparırlar, «Gericilik hortladı» diye yaygarayı basarlardı. Oysa Almanya medeni bir ülke. Bir vatandaşımız Banhof'ta namaz kılması hiç te garip karşılanmıyordu.

Daha neler görüyorduk. Türkiye'den yeni gelmiş bir kadın, kucağında iki çocuğu ile bir köşeye sıkışmış, bekliyor. belki o da bilmiyor. Çocuğunun biri ağlıyor. Torbasından çıkardığı kuru ekmek parçasını ağlayan çocuğuna veriyor, fakat o buna rağmen susmuyordu. Terkedilmişlik, dil bilmemek, yâd ellerde kimsesizlik güç şey. Herkesten yardım bekleyen bir hali var.

Bizler bu duruma fazlasıyla üzülüyorduk. Elimizden birsey gelmiyordu. «Kendisi muhtaç bir dede: nerde gavri ya himmet ede» durumundaydık.. Çaresizdik: çeşitli ihtimaller geliyordu hatırımıza. Aramızda «DURUM MUHAKEMESİ» yapıyor, bir neticeye varamıyorduk.

KOMÜNİZMLE SAVAŞ

Yazan :

Prof. Remzi Oğuz ARIK

. P.K. 284

BAKANLIKLAR

ANKARA

MİLLİYETÇİLİK

TOPLUMCULUK

Alparslan

TÜRKEŞ

Fiyatı 2.50 Krş

P.K. 200 Kızılay

ANKARA

Orta Sınıf ve Modern Toplumdaki Yeri

Mehmet DOKUZOĞUZ

Bugün milliyetçilerin, vatanını ve milletini seven herkesin, milletimizin geleceği yönünden hiçbir zaman gözden ırak tutamayacakları ve ihmal edemiyecekleri bir husus vardır : Sosyo—Ekonomik bakımından toplumumuzun dinamik bir kesimini teşkil eden, küçük işletme sahibi esnaf, sanatkâr ve küçük sanayi mensupları.

Gerçekten bugün yeryüzünde hakim bir yarış içinde bulunan iki ekonomik doktrin (kapitalizm—sosyalizm) tabiatları ve güttükleri gayeleri itibariyle daima bu zümreyi amaç ve dikkatlerinin dışında tutmuyorlar. Kendileri için bir saymışlardır. Çünkü bu doktrinlerden her biri konuya kendisi için esas kabul ettiği ya sermaye veya emek açısından bakmakta ve yaklaşmaktadır. Halbuki her iki unsuru kendi bünyesinde dengeli bir şekilde cemeden, aksine gerek sermaye gerek emek konusundaki aşırılıklara iltifat etmeyen küçük ve orta müteşebbisler bu karakteriyle kapitalist ve sosyalistlere ters düşmektedirler. Üstelik bu zümre sosyo—ekonomik yapıları itibariyle her iki enternasyonal doktrinin güttükleri gayelere ulaşmada, gelişip yayılmada, büyük bir engel teşkil etmektedir. Çünkü sanayi mensupları herşeyden önce hürriyetçi, emeğe ve sermayeye hürmetkâr, ferdi teşebbüse taraftar, milliyetçi, muhafazakâr karakteri ve mazbut aile yapısı ile toplumun sağlam ve emin bir kesimini temsil etmektedir. Bundan dolayıdır ki, gerek kapitalizm, gerek sosyalizm kendilerinin yayılmaları yönünden elverişsiz sosyo—ekonomik ortam kabul ettikleri küçük müteşebbis esnaf, sanatkâr ve küçük sermaye, mensuplarının gelecekleri hakkında oldukça kötümser tahminde bulunmuşlardır.

Meseleye bu açıdan bakınca ekstremde ki her iki doktrinin böyle davranmalarındaki gaye ve aynı sonuca varmalarındaki sebep daha açık bir şekilde anlaşılmaktadır.

Nitekim sıkı bir disiplini ifade eden ton calar düzenini kuracak Ortaçağ toplumlarının sosyo—ekonomik yönden hâkim unsurunu teşkil eden esnaf, sanatkâr ve küçük sermaye mensupları, modern tekniğin kapitalist bir düzen içinde getirdiği kütlevi ve seri üretim araçlarının gelişmesini ve liberalist fikirlerin yayılması ile birlikte çözülmeye başlar (1)

Gerek güttükleri gaye, gerekse o günkü teknik ve ekonomik alandaki gelişmelerin taz yiki altında kalan her iki ekstreme mensup düşünceler orta sınıfın geleceği ile ilgili olarak menfi kehanette bulunmuşlardır. Nitekim bunlardan sosyalizmin kurucusu ve teorisyeni K. Marx Sombart, Bücher ve F. Oppenheimer gibi, büyük işletmelerin gittikçe orta ve küçük işletmelerin yerini aldığını, bu gelişmenin durdurulmıyacağını, dolayısı ile orta ve küçük işletmelerin akibetlerinin karanlık olduğunu ifade etmiştir. Aynı şekilde 1948 tarihli Komünist Manifestosu'nda ve 1867 tarihli Sermaye adlı kitabında K. Marx bu konu ile ilgili olarak geniş açıklamalarda bulunmuştur.

Sosyalistere karşı olan liberalistler de farklı noktalardan hareket ederek aynı sonuca varmaktadırlar. Bunlara göre kütlevi istihsale elveren modern üretim tekniğinin uygulandığı ve süper marketinglerin hâkim olduğu bir ekonomik çağda küçük işletmeler için «fazla gözyaşı dökmeğe değmez. Çünkü büyük işletmelerdeki modern girdiler, işbölümü ve büyük istihsal, tüketicilerin ihtiyaçlarını çok daha ucuza temin edecek, diğer yandan işçilere de daha yüksek ücret daha kısa süreli iş imkânları sağlayacaktır. Bundan böyle «Küçük»ün «Büyük» önünde yaşamasına imkân yoktur.» (3).

Görülüyor ki, birbirine zıt her iki doktrin, temel felsefelerinde olduğu gibi, farklı noktalardan hareket etmekle beraber aynı sonuca ulaşmaktadırlar. Bir başka ifade ile hem kapitalizm hem sosyalizm, orta sınıfın nüvesini teşkil eden esnaf, sanatkâr ve küçük sanayi mensuplarının birgün gelip toplumun bünyesinden silinip gideceklerini ve zamanla bu sınıfın proleter sınıfına dönüşeceklerini peşin bir kanaat olarak belirtmişlerdir. Halbuki bir buçuk asrı aşkın tecrübe ve gelişmeler bu peşin kanaatların aksini göstermiştir. Nitekim modern tekniğin mahsulü kütleyi üretim aracı olan büyük işletmeler alabildiğine geliştiği, üretimde insan emeğinin payını azaltan otomasyonun hızla hakim olmağa başladığı bir sırada, geri kalmış ve gelişmekte olan ülkelerde olduğu gibi, birçok gelişmiş batı ülkelerinde de, küçük işletmelerin halen sayı ve hacim itibariyle önemli bir orana sahip bulunmalarını aşağıdaki tablo açıkca göstermektedir.

TABLO (1) On ve daha az işçi çalıştıran İşletmelerin tüm işletmeleri oranı

Ülkeler	%
Almanya	85,2 (1960
Belçika	92,3 (1960)
Fransa	90,3 (1958)
İtalya	.....
Hollanda	.....
Lüksenburg	92,7 (1958)
Türkiye	98,1 (1963)

Kaynak : DPT Ortak Pazarda küçük ve orta işletmeler sorunları,

On ve daha az işçi çalıştıran işletmelerin istihdamdaki payına gelince bu bakımdan da küçük işletmelerin halen önemli bir istihdam hacmine sahip oldukları anlaşılmaktadır.

TABLO (2) On ve dah aaz işçi çalıştıran işletmelerin istihdam hacmi

Ülkeler	%
Almanya	16,4 (1960)
Belçika	25,6 (1960)
Fransa	.....
İtalya	51,6 (1951)
Hollanda	16, (1958)
Lüksenburg	18,5 (1958)
Türkiye	30,6 (1963)

Kaynak : DPT Ortak Pazarda küçük ve orta işletmelerin sorunları. Ancak her iki tablodaki oranlar on ve daha az işçi çalıştıran işletmelerin sayısını ve istihdam hacimlerini yansıtmaktadır. Bununla şuna işaret etmek isteriz.

Bu ülkelerden bir çoklarında küçük, orta ve büyük işletmeleri tefrikte kullanılan kriterleri farklıdır. Kriter olarak kiminde işçi sayılı, kiminde üretim kapasitesi, kiminde güç, brüt gelir veya sermaye kullanılmaktadır. Bu farklı kriterleri bir tarafa bırakarak yalnız işçi sayısını bir kriter olarak alırsak bu bakımdan da küçük işletmelerin iriliği ülkeden ülkeye değişecektir. Nitekim Almanya'da 200 ün, Belçika ve Fransa'da 50 nin, Lüksenburg ve Hollanda'da 25 in altında işçi çalıştıran işletmeler küçük işletme yapılmaktadır.. 0

Eğer küçük işletme konusunda her ülkenin kabul ettiği kriter ölçeğinde işletmeler dikkate alınarak tabloya derce dilse idi muhakkak ki tablodaki oranlar küçük işletmeler lehine daha kabaracaktır.

Bütün bunlar, bir hususu açık ve seçik bir şekilde ortaya koymak için kaydedilmiştir. O da, gerek kapitalistlerin gerekse sosyalistlerin küçük işletmelerin dolayısıyla orta sınıfın toplumların bünyesinden silinip gideceklerine dair ileri sürdükleri kehanetlerin üzerinden 1,5 asrı aşkın bir zaman geçmesine rağmen orta sınıf halen çağdaş toplum düzeninde de önem ve ağırlığını muhafaza etmektedir. Ancak bir husus gerçekleşmiştir ki; Ortaçağda olduğu gibi, sosyo—ekonomik yönden toplumun yalnız hakim unsuru olmaktan çıkmıştır.

İşte bundan dolayıdır ki, küçük işletmeler hakkında ileri sürülen fevkalâde bedbin görüşlerde olayların baskısı altında zamanla bir düzeltme yapmak ihtiyacı duyulmuştur. Gerçekten bu olaylar küçük sermayenin esaslı şekilde tutunduğunu ve artık bu noktadan ileri gitmediğini, ileri de gitmesinin melhuz ve muhtemel olmadığını göstermiştir.

Bunun sebeplerine gelince:

1. Modern tekniğin ekonomik alanda uygulanması muhakkak ki birçok geleneksel ve iptidai küçük işletmelerin yok olup gitmelerine sebep olmuştur. Ancak bununla beraber yeni küçük işletme türlerinin, hem de modern şekilde kullanılan küçük işletme türlerinin doğuşu da hazırlanmıştır. Böylece ki çük işletmeler, dolayısıyla orta sınıf içinde yeni çalışma alanları ortaya çıkmıştır. Nitekim eskiden at arabası imâl eden küçük işletme mensupları şimdi karasör imalâthaneleri çalıştırmaktadır.

2. İptidai hayatın gittikçe farklılaşan, ihtiyaçların gittikçe incelmesi gibi faktörler müstakil küçük sanat işletmelerin yaşaması için bir zemin teşkil etmiştir.

3. Bunlardan başka, Röphe'nin de ifade ettiği gibi, büyük işletmelerin yaşamaları yalnız büyük taleplerin varlığına değil, aynı zamanda büyük taleplerin devamlılığına da bağlıdır. O yüzden büyük işletmelerden mürekkep bir millî ekonomi, birçok küçük ve orta işletmeleri koruyan millî ekonomilere kıyasla konjoktürel dalgalanmalar karşısında daha hassastır. Küçük işletmelerin ekonomik deprasyonlar karşısındaki mukavemeti gerek İsviçre, gerek diğer batı ülkelerinde görülmüştür. (5)

4. Ayrıca küçük işletmelerin faaliyet konusunu teşkil eden istihsal branşlarının lokalizasyon büyük sanayi kollarına oranla daha düşüktür. Özellikle modern harplerde hava taarruzlarından büyük sanayi kadar müessir olamaz. Bu yüzden küçük işletmeler stratejik bir önemi de haiz bulunmaktadır.

Yukarıda sıraladığımız küçük işletmelerin dolayısıyla orta sınıfın varlığını devam ettirmesini sağlayan ekonomik sebeplerin yanında sosyal bir takım âmiller de vardır.

Bunların başında orta sınıfın politik ve sosyal hayatta büyük bir denge ve istikrar unsuru olma niteliği gelir. Gerçekten küçük sanat işletmelerinde ustanın bizzat atölyede çalışması, büyük işletmelerde olduğu gibi sırf idarî değil, fakat aynı zamanda icraî fonksiyonlarda görmesi dolayısıyla küçük işletme sahiplerinin sosyal sınıflara ayrılmamış bulunmala-

rı her kesimde sınıf sosyal deprasyonlara yol açmasına manî olmaktadır. Bundan dolayı küçük işletmeler, sırf siyasî yönden düşünüldüğün de kapitalizmle komünizm gibi iki ekstremin ortasında yer almış olan orta sınıflara önemli bir kaynak teşkil ve her iki müfrit doktrine karşı da ferdi hürriyeti temsil ve müdafaa etmektedir. (6)

Öte yandan küçük teşebbüs aktivitesi insan tabiatına ve yaradılışına da uygun düşmektedir. Çünkü insan kendi kendisinin efendisi ve bir şeye malik olma ve kendi çıkarına mânâlı mesaide bulunma duygusuyla dolu olarak yaratılmıştır. Yaratılıştan gelen bu temayüller en fazla küçük teşebbüsler alanında tatmin imkânını bulmaktadır.

Yukarıdan beri sıralamaya çalıştığımız bu hususlar küçük işletmelerin, dolayısıyle orta sınıfın yaşamasını ve devamını sağlamıştır. Ancak orta sınıf az gelişmiş ülkelerin kalkınması açısından stratejik bir önem de taşır. İşsizliğin yaygın, sermayenin dar olduğu bu ülkelerde emek yoğun üretim tekniğinin kullanılması hem işsizliği önler hem de sermaye küçük işletmelerden bir kısmı normal bir şekilde küçük sanayi sektörünün fonksiyonunu ifa ederken doğru bir kısmı da tedrici bir şekilde gelişerek büyük çapta millî bir endüstrinin kurulmasını sağlayabilecektir. (7)

Ancak bu tahlillerden hedef olarak küçük işletmelerin alındığı anlaşılmamalıdır.. Sosyal ve ekonomik denge unsuru olan, kapitalizme ve sosyalizme mukavim bir yapıya sahip müstekar ve güvenilir bir orta sınıftan mahafazasına taraftar Prof. Wagner ifade ettiği şekilde «İşçi sınıf bu fedakârlıklarının karşılığı mükâfat olarak cemiyetin ihtilâtsız bir şekilde sükûn içinde tekâmül ve terakki etmesini bulacaktır. (8)

O yüzdendir ki bir birçok düşünür bugünkü buhranın sebeplerini maddî ve iktisadî olmaktan çok moral ve ruhî bir kriz olarak görmektedir. (9) Bundan dolayı sağlam bir ruhî moral yapıya sahip, yabancı ideolojilere kapalı bir orta sınıf olmalıdır ki, proleterya —sermayedar tezadı keskin ve tehlikeli bir şekilde ortaya çıkmasın— Şu hale göre orta sınıf sosyal hayatımızın gereğidir.

Bu gerçeği açık ve seçik olarak bu şekilde tesbit ettikten sonra gerek kapitalistlerin gerekse sosyalistlerin neden orta sınıfı ihmâl ettiklerini ve neden bu sınıfa hücum ettiklerini daha kolay anlaşılmaktadır. Ancak münevverler, Röpke'nin belirttiği gibi, yabancı ideolojilerin hücumu sonunda çöken orta sınıfın bizzat kendi sınıfı olduğunun farkına varmaktadır. Bu açıdan sosyalist ve kapitalistlerin davranışları ve politikaları milliyetçiler tarafından daima değerlendirilmelidir.

---

(1) Tuna, Prof. Orhan. İstanbul Küçük Sanayi ve Bugünkü Meseleleri İst. 1950

(3) DPT. Ortak Pazarda Küçük ve Orta İşletmelerin Sorunları 1970 Ank.

(4) Tuna, Prof. Orhan. Age.

(5) Tuna, Prof. Orhan. Age.

(6) Kurtkan. Prof. Amiran — Türkiye'de küçük sanayinin iktisadi ehemmiyet 1962. İstanbul.

(7) Sav, N. Ali — Sanayi İktisadi ve Türk Sanayi İzmir, 1950

(8) Tuna, Prof. Orhan. Age.

DOKUZ IŞIK'TA

EĞİTİM DÜZENİ

P.K. 200 KIZILAY — ANKARA FİYATI: 300 KURUŞ

KOMÜNİZMİN İHTİLÂL PROVASI

P.K. 200 KIZILAY — ANKARA FİYATI: 250 KURUŞ

MİLLİYETÇİLİK-TOPLUMCULUK

P.K. 200 KIZILAY — ANKARA FİYATI : 300 KURUŞ

MİLLİYETÇİ TÜRKİYE

MİLLİYETÇİ — TOPLUMCU DÜZEN

Doç. Dr. Kurt KARACA

İsteme Adresi : P.K. 284 Bakanlıkla — Ankara 10
adetten az sparşler çn posta pulu gönderlmes. 10 adetten fazla siparişler için yüzde 30 iskonto yapılır.

ÖZÜR

Sayın okuyucularımız!

Bugüne kadar binbir güçlükle 119 sayı hiç aksamadan çıkan gazeteniz DEVLET, sizin de farketmiş olacağınız gibi bu sayısında klişelerinin bulunduğu yerin umumî kapısının Ankara Örfî İdare Komutanlığınca mühürlenmesi sebebi ile klişelerin içeride kalması yüzünden her zamanki şeklinden biraz farklı çıkmıştır. Örfî İdare Komutanlığına gereken müracaat yapılmış olup, binanın açılmasına izin verilmiş, bazı formaliteler tamamlanmadığından bu şekilde çıkma zarureti hasıl olmuştur. Durumu anlayışla karşılayacağınızı ümit eder, siz muhterem okuyucularımızdan özür dileriz.

DEVLET

MESELE

Dündar TAŞER

ÜNİVERSİTELER

Türkiye Üniversite ve yüksek okul larında okuyan gençleri üç grupta top layabiliriz:

BİRİNCİ GRUP :

«Üniversite gençliğinin görevi daha kısa zamanda daha çok bilgiler edinerek kamu hizmetine girmek değil, memleketi daha ileri cemiyet düzenine sokmak için işçi ve köylü sınıfına öncülük ederek savaşmaktır» diyen ihtilâlciler. Bu grup çeşitli merhalelerden geçerek son eylemlere katılmışlardır.

Ortaya ilk çıkışlarında isimleri fikir kulüpleridir. sonra bir federasyon halinde birleşmişler (FKF) semboliyle ifade edilmişlerdir. Çıkışlarında iddiaları her çeşit fikre serbestlik istemek, açık oturumlar düzenlemek, konferanslar düzenlemektir. Sayıları az, cesaretleri kıt tır. devamlı yakınma halindedirler. Arkalarında TKP vardır ve TKP ve TKP'nin 50 yıldır hazırladığı öğretmen, profesör, yazar, sanatkâr, siyasetçi kadrosu tarafından durmadan reklâm edilirler. Karikatürleri kravuze ceketli, gözünde gözlük elinde kalemle kitap bir masum zavallı şeklinde çizilir, Atatürkçü olarak tanıtılır. Bu motif yıllarca işlendi durdu. Her çeşit CHP.'liler bunları himaye eder, çünkü Atatürkçü (!) dürler. Derken CHP. de bir ince oyun oynadı ve iki yıllık bir telkinden sonra İnönü «CHP. ORTANIN SOLUNDADIR» dedi. güya bu sözle büyük gençlik kitlesi CHP.'nin etrafında toplanacak Parti büyük bir dinamizm kazanacaktı. Halbuki işin aslı bu değildi «SOL» sözüne itibar ve meşruiyet kazandırmak, vatandaş gözünde solcuyu mübahi hale getirmek ve bundan yararlanıp en aşırı sola kadar açılmayı sağlamaktı.

CHP.'nin liderleri safça bir hata ile kurnaz hesaplarının bir oyununa düşmüslerdi, artık dönemezlerdi de çünkü fırsat vermezlerdi ve vermediler de çaresiz direndiler. Ne demekti ortanın solu sermaye hareketleri gelişirken emeğinden baska imkân olmıyanı da teşkilât landırıp korumak emek sermaye ilişkilerinde bir denge kurmak. Fakat mesele böyle alınmadı kasten sermayenin reddi ve imkânı ve emeğin siyasî diktatörlüğü yönüne gidildi. CHP. gençlik teşkilâtı (SDDF) sola gide gide plekhanof'un yanına vardı Ortanın solu ibaresinden arta kalmış sol kalmıştı, bu sol arazi işgallerini fabrika tahriplerini teşvik ediyor. Siyasî hedefli genel grev hakkı istiyordu. İşçi hakları fikri, işçi sınıfı diktatörlüğü fikrine dönmüştü.

CHP'nin gerçekte solcu olmayıp da sola bakan gençliği toplamak kastiyle sola açılan liderleri gerçek solcuların etkisi altına girdi ve artık dönemez oldu. Solu ehlileştirmek istiyenler solun tahakkümüne düştüler.

Bu arada sol da inkişaf etti. Açık oturumdan boykota boykottan işgale, işgalden vürüvüs ve tahribe doğru ilerledi ve sonunda üniversite dekanı ve rektörlüklerini hükmüne aldı, girmeyenleri kaçırttı.

Bu arada Cumhuriyet, Milliyet, Akşam, Ulus gibi gazeteler: Yine Atatürkçü — Devrim — İlerici gençlik diye övgülere devam ettiler. FKF isim değiştirip (Dev-Genç) oldu. Yeni safha üniversitede solcu olmayan talebe bırakmamak.

Fikir özgürlüğünün yeni izahı yapıldı: Yalnız Marksist fikre özgürlük, marksist olmayanlara tahkir tehdit ve dayak faslı başladı. Bu muameleye karşı üniversite gençliğinin iki çeşit davranışı oldu, boyun eğme ve karşı koyma.

İKİNCİ GRUP :

Boyun Eğenler :

Bunları da iki bölüme ayırmak kabildir.

(A) ORTANIN SOLU GRUBU

Ortanın solu grubuna mensup olanlar fikren aşırı sol veya (Dev-Genç) üyelerinden hiçbir farklı tarafı olmayan yalnızca yüreksiz ve pısırık olmakla ayrılanlardır. Onlar da sınıf diktatörlüğü istiyor, mülkiyet ve maneviyat düşmanlığı yapıyorlar. Yalnız bu fikirleri eylem haline getirecek cesaretten mahrum bulunuyorlardı. «İçlerinde biraz cesareti artanlar Dev-Genç'e geçerdi. Erhan Erdoğmus gibi.»

Bu gençler Dev-Genç'in paralelinde bildiri yazar, demeç verirler, miting tertiplemeye kalkarlarsa Dev-Genç'ten dayak yiyip kaçarlar. Yahut da oparlörü Dev-Genç'e bırakıp çekilirler. Dev Genç'ten o derece yılmışlardır ki, Yıldırım Beyazıt Yurdunda S.D.D.F.'li bir genç Dev-Genç'lilerden dayak yemiş ve Ulus Gazetesine verdiği demeçte kahrolsun komünizm yerine kahrolsun faşizm diye bağırmıştı.

(B) AMORF GRUP :

Üniversitede en büyük kitleyi teşkil eden, baskı, tahakküm, tahrik gibi hareketlere müdahele etmeyen hattâ Dev-Genç'in verdiği hizmetleri ifa edip tekmil verenlerdir. Bunlar Dev-Genç tarafından yüklenen (15-150)lira arasında ki aylık vergiyi itaatla verirler. İşgâl, boykot, miting gibi olaylarda kalabalık teşkil ederler. Mutlu, mıymıntı, pısırık bir çoğunluktur. Türkiye yansa reaksiyon göstermezler, hattâ cinayet işlenirken görseler sahitlikten kurtulmak için gözlerini yumarlar. Hükûmet adamları, yetkili memurlar, nutuk siyasetçileri sık sık bu kitlevi esas kabul eder. Takdirlerini bunlara tevcih buyurur, büyük gençlik kitlesi... Diye onlara atıf yaparlar. Düşünmezler ki 200 milyonluk Rusya'da 2. milyon komünist vardır. Ve mutlu, mıymıntı, nemelâzım diyen 198 milyon rahatçıyı istediği düzende yaşatmaktadır. Her ülkede de böyledir, büyük kalabalık komünist değildir. Devleti yöneten küçük bir azınlık rejimi uygulanmaktadır.

ÜÇÜNCÜ GRUP :

Karşı Koyanlar :

Bunlar kendilerine ülkücü derler. Hasımları da komando adını takmıştır. Okuma, öğrenme, çalışma haklarını kimseye çiğnetmeyen, düşünce hürriyetini lüzumsuz kullanan gençlerdir. Kimseye haraç vermek zilletine düşmezler.

Sol basın bunların elinde sopa, sakalı diken, bıyığı kirpi, gözü dönmüş bir yaratık olarak takdim eder. Aklı gözünde, pasif münevverler de bu tipi ezberlemiştir. Bunlara göre komandolar gerici, yobaz, gaddar mahlûklardır. Atatürkçü, devrimci, ilerici gençliğe zulmetmektedir. 7—8 yıldır okudukları gazeteler tatlı su aydınlarına bu tabirleri ezbetletmiş, bu kanaati yerleştirmiştir. O da işittiğini düşünmek. gördüğünü incelemek alışkanlığında olmadığından, bana göre diye başlayıp ahkâm keser.

Ülkücülerin kimseye saldırdığı, kimseden haraç aldığı, görülmemiştir. Türk milliyetçisidirler. Milletlerinin hasletlerini devam ettirmek isterler. Zulme, haksızlığa eğilmezler. Kanun ve nizamlara itaatli, büyüklerine saygılıdırlar. Üniversitenin solun tam hakimiyetine girmemesi ülkücülerin karşı koyması sayesinde olmuştur.

Son haftalarda Metin Toker gençlik hareketlerini tarafların, söz, yazı ve hareketlerini inceleyerek ortaya koydu. Onun da vardığı kanaat Cumhurbaşkanının aynı oldu. Kanaatını cesaretle de yazdı. «Bu noktada Cumhurbaşkanının sözü gerçeği ifade ediyordu.»

Sözlerimizi şöyle özetlevebiliriz:

Bir Dev-Genç vardır, vurup — kırıp, öldürüp, korkutarak komünist bir rejimin kurulması için uğrasır.

Bir kitle vardır, sakin, mütevekkil, muti ve nemelâzımcıdır.

Bir Ülkü Ocağı vardır, cesur, hayasiyetli, milliyetçi, masum, vatansever, komünizme karşıdır.

Solcuların bunlardan nefreti iyi veya kötü oldukları, solcu gençleri püskürttükleri için değil üniversitenin tam komünistleşmesine engel oldukları çindir. Bu gençlere gençliği bölüyorsunuz diye kin duymaktadırlar. Birçok hükûmet adamı da aynı sözleri ezberden söylemiştir. Düşünmemiştir ki bölünmemiş gençlik, tüm sol gençlik ne felâkettir.

Solcular bu cazibeyi dağıtmak, gençliği milliyetçi düşünceye çağıran bu mihrakı çürütmek için çok gayretler göstermektedirler. Basın yoluyla yalan haber verdiler, bu habere dayanıp maksatlı fıkralar söylediler, kasıtlı makaleler yazdılar ve ülkücüleri sanki o bir «kötü kişi» imiş gibi tanıttılar. Aşırı uçlardan diğeri diye belirttiler. Bu tâbir öyle tuttu ki, Suriye hududunda bir Dev - Genç linin yakalandığını bildiren gazeteler haberi aşırı uçlara mensup falanca tutuldu diye bildirdiler.

Hükûmet adamları da böyle konuştular. Dev — Genç Fakülte işgal etti. Bakanlar hem sağa hem sola çattı.. Dev-Genç banka soydu, bakanlar hem sağa hem sola karşı çıktı. Dev - Genç adam vurdu, bakanlar hem sağı hem solu kınadı. Kimse de çıkıp suçu yalnız sol işliyor, siz iki tarafa saldırıyorsunuz demedi.

Bu kanaat Aralık ayının ilk haftalarına kadar genelleşerek sürdü. 970 Aralık'nda Dev—Genç — S.D.D.F. — Ülkü Ocakları Başkanları arasında bir televizyon açık oturumu yapıldı ve Türk Miletinin televizyon seyredenleri şaşırıp kaldılar. İki sol teşkilâtın başkanları, kılık, kıyafet, tavır, düşünce ve sözleriyle Türk Milletine tecavüzkâr davranırken, Ülkü Ocakları Başkanı Ramiz Ongun'un her hali ile kibar ve edepli düşünceleri, asil ve vatansever, sözleri umumî kanaati ters yüz etti. Arkasından, Cumhurbaşkanı milletin hislerine tercüman olan ve CHP. Liderini kızdıran cümleyi söyledi: «Ülkücü Gençlik vatansever - dir.»

DEVLET

Sahibi: İbrahim METİN * Yazı İşleri Müdürü: Tevfik Fikret KILIÇKAYA * Umumî Neşriyat Müdürü : Mehmet Nedim BUDAK * İdarî İşler: Osman ÇAKIR * Haberleşme adresi: P.K. 284 Bakanlıklar ANKARA * İdare yeri: Bedesten İçi Bedesten Han Kat: 4 No: 7. KONYA * Ankara Temsilciliği Telefon: 12 58 10 * Para Havale adresi: DEVLET Posta Çeki No: 10021849 FİATI 150 Krş.

Abone: Yıllık 70.— Altı aylık 35.— TL. Dış ülkeler için ücret iki misli * Dağıtım: GAMEDA * Dizgi ve Baskı Güneş Matbaacılık T.A.Ş

ANKARA